Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 611
Vineri 4 martie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R.P.R.

Unsprezece ani de construcţie socialistă la sate

In acest an în raioanele Medgidia şi Negru Vodă va fi terminată electrificarea tuturor satelor. Cunoaştem Dobrogea trecutului cu oameni flăminzi şi dezbrăcaţi, roşi de boli sociale, neştiutori de carte. In nici un colţ al ţării, exploatarea n-a fost mai crîncenă şi, ca o consecinţă, sărăcia mai de nesuportat. In Dobrogea cea altădată lăsată pradă mizeriei şi cruntei înapoieri, raioane întregi termină electrificarea satelor.

„Lampa lui Ilici" în fiecare casă! Cîţi ţărani dobrogeni îndrăzneau să viseze cu 15 ani în urmă la acest lucru! Sau cîţi ţărani din Sintana, regiunea Timişoara, s-ar fi putut gîndi, cînd încă îi mai asupreau grofii şi ei nu ştiau ce-i odihna, că va veni ziua cînd vor avea casa lor de odihnă într-o staţiune balneară! De cîţiva ani, colectiviştii din Sintana merg la odihnă în vila construită la Moneasa de către gospodăria lor.

Am redat două fapte care oglindesc viaţa nouă a oamenilor muncii de la sate. Faptele asemănătoare se numără cu zecile de mii.

Care a fost forţa în stare să schimbe din temelii viaţa satelor?

La această întrebare oamenii muncii de pe ogoare răspund fără ezitare: Partidul. Conducător înţelept şi încercat, partidul călăuzeşte oamenii muncii în lupta avîntată pentru construirea socialismului.

In istoria luptei pentru construirea socialismului la sate, a economiei socialiste unitare, plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 va rămîne înscrisă ca unul din cele mai însemnate momente. Ea poate fi numită pe drept cuvînt, plenara transformării socialiste a satului. In raportul ţinut la plenara, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a analizat, pe baza învăţăturii marxist-leniniste, situaţia agriculturii noastre, necesitatea şi perspectivele transformării ei dintr-o agricultură individuală, fărîmiţată — care, aşa cum spune Lenin, „condamnă pe oameni la întunecime, mizerie şi răzleţire" — într-o agricultură înaintată, socialistă.

Trecerea de la gospodăria individuală la marea agricultură socialistă urma să aibă loc, ne învaţă tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe măsura creşterii industriei socialiste, a formării cadrelor de agronomi şi a „creşterii conştiinţei maselor largi ale ţărănimii muncitoare asupra superiorităţii şi necesităţii gospodăriei agricole colective".

Plenara a stăruit în mod deosebit asupra necesităţii respectării liberului consimţămînt al ţăranilor muncitori care intră în unitaţi agricole cooperatiste de producţie.

De la plenara C.C. al P.M.R. din martie 1949 au trecut 11 ani. In acest timp, transformarea socialistă a agriculturii a fost permanent în grija partidului. Organizaţiile de partid au desfăşurat o neîntreruptă muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori. Paralel cu munca de transformare socialistă a agriculturii, partidul şi guvernul au sprijinit necontenit pe producătorii cu gospodării mici şi mijlocii să-şi sporească producţia agricolă. Datorită acestui sprijin, producţia agricolă a ţăranilor muncitori cu gospodării individuale a sporit. „Dar oricît de harnic ar fi ţăranul individual şi oricît de mare ar fi ajutorul statului — spune tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului — gospodăria individuală a ţăranului muncitor nu are decît posibilităţi limitate de sporire a producţiei agricole. Gospodăria agricolă mică şi răzleţită nu permite exploatarea raţională a pămîntului şi folosirea deplină a utilajului mecanizat, nu poate asigura ţăranului muncitor şi familiei sale o viaţă îmbelşugată".

Ţăranii muncitori cu gospodării individuale au înţeles pe deplin acest adevăr şi s-au unit de bună voie în mari unităţi agricole socialiste. In anii de după Congresul al doilea al partidului, ritmul de cooperativizare a agriculturii a fost tot mai viu. In 1959 în unităţile cooperatiste au intrat 765.000 de familii cu 1.891.000 de hectare, faţă de 415.000 de familii cu 835.000 de hectare intrate în 1958. Astăzi fac parte din sectorul socialist al agriculturii peste 75 la sută din numărul familiilor ţărăneşti. La începutul anului procentul era de 73,5 la sută.

Munca politică de masă prin care au fost popularizate rezultatele obţinute de unităţile agricole cooperatiste, iată ce a convins masele de ţărani ca agricultura socialistă este izvor de belşug şi bunăstare. N-a fost an în care sectorul socialist al agriculturii să nu obţina producţii mult mai bune decît gospodăriile individuale. In 1959, de exemplu, producţia de grîu a sectorului individual a fost depăşită cu 40 la sută de gospodăriile de stat şi cu 15 la sută de gospodăriile colective. La porumb producţia medie a gospodăriilor individuale a fost întrecută cu 17 şi, respectiv, 15 la sută.

Ca urmare a extinderii sale şi a producţiilor mai mari pe care le obţine, sectorul agricol socialist a dat anul trecut circa 70 la sută din producţia de cereale, 75 la sută din producţia de floarea-soarelui, peste 85 la sută din producţia de sfeclă de zahăr. Fondul centralizat al statului a fost format în acelaşi an de sectorul agricol socialist în proporţie de 75 la sută la grîu-secară, 66 la sută la floarea-soarelui şi 88 la sută la sfecla de zahăr. Cifrele de mai sus demonstrează că sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. a fost dusă la îndeplinire înainte de termen.

Munca pentru atragerea ţăranilor muncitori în unităţile agricole cooperatiste continuă. Trebuie subliniat faptul că ţăranii muncitori se îndreaptă astăzi în număr mare spre gospodăria colectivă, formă superioară de cooperare în producţia agricolă. Avem deja o regiune şi zeci de raioane complet colectivizate. In ultimul timp creşte ritmul colectivizării în Ardeal. Raionul Luduş, a fost cooperativizat nu de mult. Acum el se află în pragul depline colectivizări: 51 din cele 68 de sate ale raionului au fost complet colectivizate. In mai puţin de 2 luni, în gospodăriile colective au intrat peste 15.000 de întovărăşiţi.

Fără a pierde nici un moment din vedere munca de lărgire a sectorului socialist al agriculturii, partidul şi guvernul au deplasat centrul de greutate al muncii pe întărirea economico-organizatorică a unităţilor agricole cooperatiste.

Pornind de la indicaţia lui Lenin că „orice orînduire socială ia naştere numai cu sprijinul financiar al unei anumite clase" că orînduirea cooperatistă trebuie sprijinită pentru a se dezvolta de către clasa muncitoare, partidul şi guvernul au acordat un neprecupeţit sprijin material gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole. Prin seminţe selecţionate, animale matcă de valoare zootehnică ridicată, îngrăşăminte chimice, tractoare şi alte maşini agricole, sprijinul clasei muncitoare s-a făcut simţit zi de zi. S-a întărit şi se întăreşte neîncetat alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. La sfîrşitul lui 1958, agricultura dispunea, potrivit anuarului statistic, de 45.144 de tractoare convenţionale şi de 9.225 de combine şi autocombine pentru păioase. In cursul a-

(Continuare în pag. 4-a)

Primele hectare însămînţate

Şi în acest an gospodăria de stat Andrăşeşti — una din unităţile agricole de stat fruntaşe din regiunea Bucureşti — a început din timp însămînţările de primăvară.

In primele 2 zile de lucru, brigada de mecanizare completă condusă de tov. Luptea Ion a însămînţat peste 100 de ha cu ovăz şi 140 de ha cu mazăre.

Celelalte trei brigăzi de mecanizare completă au lucrat în acest timp la pregătitul tarlalelor arate adînc din toamnă pentru însămînţarea culturilor din epoca I-a.

Tractoarele de la Slobozia sau de la Ţăndărei?

Prin indicatorul de plan pe anul 1960, S.M.T.-ului Slobozia, regiunea Bucureşti, i s-a stabilit de către Secţia agricolă regională — Serviciul S.M.T. că urmează să-şi desfăşoare activitatea pe o rază care cuprinde comunele Slobozia, Bucu, Ograda, Scînteia, Satul Pribegi şi comuna Valea Ciorii cu cele 3 sate componente. S.M.T.-ul are de executat în acest an un volum total de 62.180 de hantri.

Pe la începutul lunii februarie, agronomul şef al S.M.T.-ului Slobozia, tov. ing. Peneş Crişan, s-a deplasat în comuna Valea Ciorii să încheie contractele de lucrări cu cele 4 gospodării colective ce deţin circa 3000 ha teren arabil. După ce a încheiat contractul de lucrări cu gospodăria colectivă „30 Decembrie", inginerul Peneş a aflat cu surprindere că gospodăria a contractat lucrări şi cu S.M.T.-ul Ţăndărei din regiunea Constanţa. De altfel şi celelalte 3 gospodării colective din comuna Valea Ciorii au încheiat contracte de lucrări cu S.M.T.-ul Ţăndărei încă din luna decembrie 1959, atunci cînd raza de activitate a S.M.T.-ului Slobozia încă nu fusese definitiv stabilită. Văzînd acest lucru, conducerea S.M.T.-ului Slobozia, respectiv tov. director Gheorghe Goran, a sezisat faptele Serviciului regional şi Direcţiei Generale S.M.T. Staţiunea a primit răspunsul că pentru lămurirea lucrurilor se va lua legătura cu Secţia agricolă a regiunii Constanţa.

Incredinţată că lucrurile s-au limpezit, S.M.T. Slobozia a trimis de curînd o brigadă de tractoare în comuna Valea Ciorii pentru a începe lucrările agricole. Cînd să o trimită şi pe a doua, adică peste o zi, cei de la Slobozia s-au pomenit cu prima brigadă înapoindu-se în staţiune. Ce se întîmplase? La sosirea tractoriştilor de la S.M.T. Slobozia în comuna Valea Ciorii, aceştia i-au găsit acolo pe mecanizatorii de la Ţăndărei.

La o analiză a situaţiei semnalate făcută la faţa locului de către secţia agricolă raională Slobozia s-a constatat că S.M.T.-ul Ţăndărei deserveşte comuna Valea Ciorii de mai mulţi ani în şir, că tractoriştii de la S.M.T. Ţăndărei sînt din comună că, în sfîrşit, Valea Ciorii este la o distanţă mult mai mică de Ţăndărei (6 km) decît de Slobozia (peste 25 km). In consecinţă s-a ajuns la concluzia că unităţile cooperatiste din comuna Valea Ciorii să fie deservite în continuare de S.M.T. Ţăndărei.

Acum se pune întrebarea: ce face S.M.T. Slobozia cu cele 13 tractoare care stau în curtea staţiunii în loc să fi fost trimise pe teren? Aceasta mai ales că pe ici pe colo, datorită timpului prielnic din ultima vreme, muncile agricole la arături şi semănat au şi început. Problema definitivării razei de activitate a S.M.T.-ului Slobozia nu mai poate suferi nici o întîrziere. Ce au de spus în această privinţă forurile în drept şi îndeosebi Secţia agricolă a regiunii Bucureşti? Nu era cazul ca această situaţie să fi fost rezolvată mai operativ?

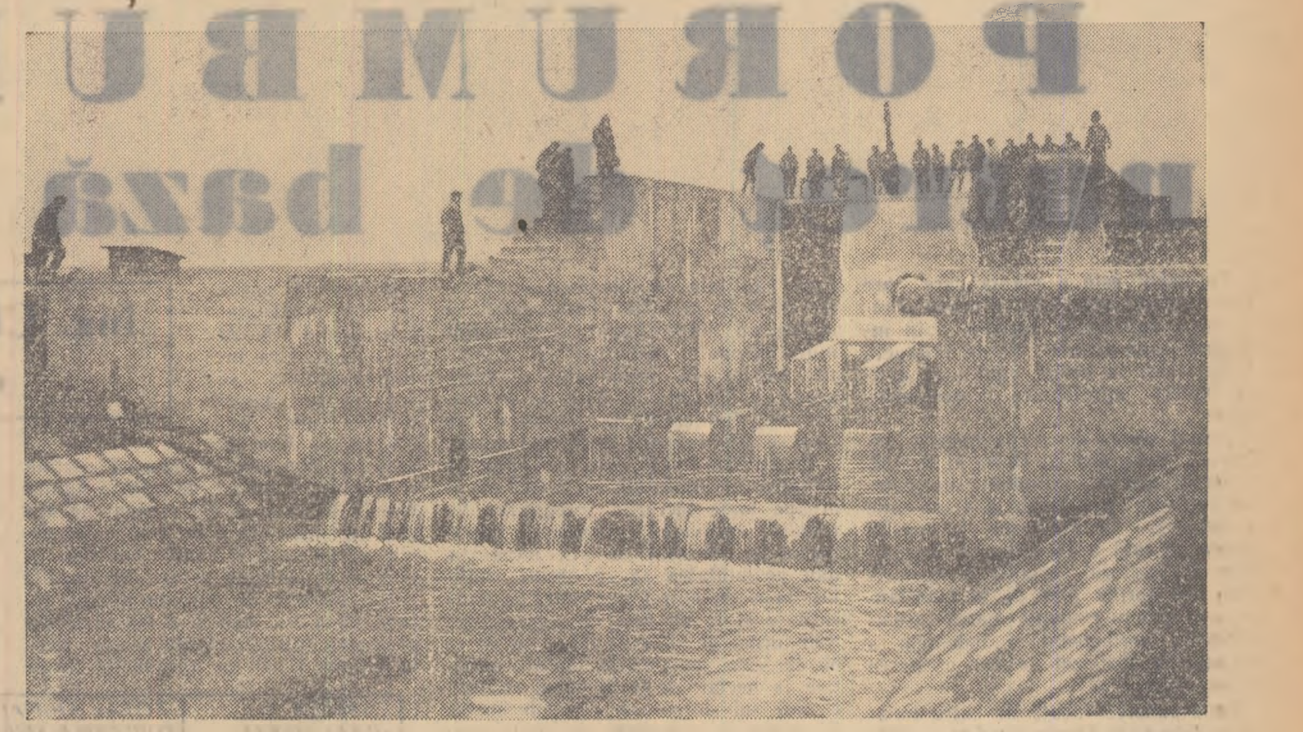
I. LEŞEANU

Incă un lot de semănători pentru cereale

Un nou lot de semănători pentru cereale, fabricate la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală. In fotografie, cîţiva muncitori verificînd maşinile înainte de a fi expediate pe ogoarele ţării.
Foto: AGERPRES

PE ŞANTIERUL CERNICA-CĂLDARARU

Zilele trecute, constructorii de pe şantierul de îmbunătăţiri funciare Cernica-Căldăraru, regiunea Bucureşti, au dat în folosinţă sifonul deversor al lacului, lucrare hidrotehnică de mare importanţă pentru distribuirea apelor în sistemele de irigaţii. O dată cu terminarea acestei construcţii, apele rîului Colentina au fost deviate din vechea albie. In fotografie: vederea sifonului în momentul devierii rîului prin sifon.
(Foto: LISENCO DUMITRU)

PENTRU 3000–3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREŢ DE COST PER LITRU

Tabăra de vară — mijloc de mărire a producţiei

In gospodăria agricolă de stat Variaş taberele de vară se deschid, de regulă, în aprilie. Cu excepţia unor unităţi din nordul ţării, funcţionarea taberelor începe cam pretutindeni în această lună. Deci vremea trecerii animalelor de la stabulaţie la păşunat se apropie. De aceea amenajarea taberelor trebuie făcută în zilele ce urmează.

Intreţinerea în tabere de vară a animalelor constituie un mijloc eficace pentru reducerea simţitoare a cheltuielilor de producţie şi mărirea producţiei de lapte şi carne, pentru prevenirea bolilor şi creşterea unui tineret viguros. Anul trecut noi am întreţinut în tabere cele 141 de vaci ale gospodăriei şi tot tineretul taurin pe care-l aveam atunci. Gospodăria a ridicat tabere de vară cu cheltuieli mici. Taberele au constat din umbrare — un fel de şoproane — sub care vacile au fost aşezate pe două rînduri cu capul spre aleia de serviciu, aflată la mijloc. Jghiaburile sînt confecţionate din scînduri. In vederea întăririi şopronului, din cinci în cinci metri sînt puşi stîlpi de susţinere a acoperişului.

Tabăra a fost instalată în apropierea unei surse sigure de apă potabilă.

După asigurarea apei şi a adăposturilor, noi am trecut la organizarea brigăzii de taurine pentru păşunat. Brigadierii au acordat o atenţie deosebită modului cum trebuie făcută trecerea de la regimul de stabulaţie la păşunat. In acest scop, cu aproape o lună înainte ca vitele să fie scoase la păşune au fost hrănite cu o cantitate mai mare de nutreţuri murate şi suculente.

La început, vacile au fost lăsate să păşuneze numai cîteva ore zilnic. Dimineaţa, înainte de a fi scoase la păşune, ele au primit o raţie de nutreţuri uscate (concentrate şi fibroase). In caz de ploaie sau în perioade de arşiţă puternică, vitele au fost adăpostite în umbrare şi hrănite cu masă verde cosită. Ele nu au fost scoase pe păşune cînd terenul era înmuiat de ploi. Păşunatul s-a făcut numai după zvîntarea terenului. Aceasta pentru conservarea păşunii. Păşunatul, îngrijirea şi mulsul vacilor s-au făcut după un program bine stabilit. Abateri de la programul zilnic s-au înregistrat numai în cazuri de intemperii. In general animalele au fost lăsate să păşuneze numai în timpul răcoros al zilei şi noaptea.

Pentru ca animalele să pască în linişte, ele au fost grupate pe categorii de vîrstă şi repartizate pe parcele diferite. Inaintea intrării animalelor la păşunat s-a făcut curăţirea pajiştei de mărăcini, cucută, brusturi etc. Vacilor în lactaţie li s-a asigurat o păşune bogată în leguminoase, mărind astfel procentul de substanţe proteice necesare unei mai bune nutriţii. Vacile cu gestaţie înaintată au păşunat în apropierea taberei, folosind păşune de bună calitate. Tineretului taurin, separat pe sexe, i s-au repartizat păşuni mai îndepărtate astfel ca mişcarea mai multă să-i fie folositoare dezvoltării lui.

Păşunea a fost împărţită în parcele. Fiecare parcelă a fost păşunată timp de 5—6 zile. După aceea parcelele au fost lăsate pentru regenerare. De fiecare dată după păşunare tarlaua a fost grăpată.

In perioada cînd păşunea nu asigura masa verde necesară obţinerii de producţii sporite de lapte, vacilor li s-a dat peste ceea ce păşteau porumb furajer sau alt nutreţ verde la iesle. Datorită acestui mod de întreţinere noi am reuşit să obţinem de la fiecare vacă cîte 14 litri de lapte cu 3,6 la sută grăsime, cu un consum de unităţi nutritive de 8,7. S-a făcut astfel o economie de 1,2 U.N. la fiecare 10 litri de lapte muls. Ţinîndu-se seama şi de costul furajelor se poate vedea că preţul de cost al laptelui a fost redus ajungînd chiar la 50—60 de lei hectolitrul.

O dată cu trecerea în stabulaţie, vacilor nu li s-a scăzut raţia de nutreţuri suculente. In acest scop am folosit porumbul siloz, care a înlocuit foarte bine masa verde din timpul păşunatului. Ca urmare, producţia de lapte s-a menţinut constantă şi în timpul stabulaţiei. De pildă, mulgătorul Ardeleanu Ion a obţinut anul trecut 48.000 de litri de lapte de la grupa sa de 12 vaci. Hrana consistentă şi completă dată vacilor, în raport cu producţia, e alcătuită, din 35 de kg. de porumb siloz, 5 kg. de fînuri, coceni tocaţi în amestec cu melasă şi amestec de concentrate şi săruri minerale; ea a influenţat mult productivitatea vacilor. In gospodăria noastră s-a permanentizat metoda întocmirii zilnice a raţiilor pentru fiecare vaca, acordîndu-se atenţie deosebită vacilor recordiste care dau zilnic cîte 32-35 de litri de lapte.

S-a putut introduce fixarea zilnică a raţiei, datorită faptului că în gospodăria noastră muncitorii au fost ajutaţi să-şi ridice permanent gradul de calificare, devenind adevăraţi crescători de taurine. Cei mai mulţi dintre ei lucrează în gospodărie de circa 10 ani, astfel că îşi cunosc animalele foarte bine.

Mulgătorii noştri şi-au luat angajamentul ca în acest an să obţină cîte 4.000 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată, cu sub un leu litrul de lapte. Condiţiile create în gospodăria noastră ne dau convingerea că aceste angajamente vor fi nu numai îndeplinite ci şi depăşite. Dovada o constituie şi faptul că planul de producţie la lapte pe trimestrul I a fost realizat încă de la 20 februarie 1960.

Ing. LUCA ILIE
directorul gospodăriei agricole de stat Variaş, regiunea Timişoara

IN PRIMELE ZILE BUNE DE LUCRU PE OGOARELE RAIONULUI VIDELE

In ultimele zile, şi pe ogoarele raionului Videle s-au efectuat o serie de munci agricole. Astfel, membrii gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole profitînd de timpul favorabil au continuat cu condiţionatul seminţelor reuşind ca pînă la sfîrşitul lunii trecute să selecteze aproape întreaga cantitate de orz şi ovăz necesară pentru însămînţările de primăvară. De asemenea, multe din unităţile agricole cooperatiste din raion au cărat la cîmp însemnate cantităţi de îngrăşăminte naturale. Gospodăriile colective „Tudor Vladimirescu" şi „Gh. Doja" din comuna Sîrbeni, bunăoară, care în anul trecut au obţinut, prima 3.000 kg porumb boabe la ha, iar a doua peste 1.500 kg. floarea soarelui la ha., tocmai datorită în bună măsură fertilizării solului, transportaseră pînă zilele trecute la cîmp mai bine de 540 de tone de gunoi de grajd. Cantităţi însemnate de gunoi au transportat la cîmp pînă la 1 martie şi gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Ruşii lui Asan, precum şi întovărăşirile din comunele Uieşti, Vida şi Roata.

Cu toate acestea, nu toate unităţile agricole cooperatiste din raionul Videle acordă atenţie cuvenită acţiunii de fertilizare a solului. In raion există încă destule întovărăşiri, cum sînt cele din Blejeşti, Cătunu, Gratia etc., care deşi dispun de însemnate cantităţi de gunoi, întîrzie în mod cu totul nejustificat cu transportarea lui la cîmp. Aşa spre exemplu, de la începutul anului şi pînă la sfîrşitul lunii trecute cele 5 întovărăşiri din comuna Cătunu căraseră la cîmp numai 200 de tone de gunoi, iar în comuna Gratia, 6 întovărăşiri transportaseră în aceeaşi perioadă doar 30 de tone. Oare tehnicienii agronomi Lendea Petre şi Stoenescu Dumitru care au sarcina să mobilizeze pe ţăranii muncitori din comunele sus amintite în acţiunea de fertilizare a solului sînt mulţumiţi de aceste rezultate?

O acţiune de sezon deosebit de importantă este întreţinerea semănăturilor şi a ogoarelor de toamnă. In raionul Videle, deşi în ultimele zile au existat condiţii favorabile pentru executarea acestor lucrări (multe terenuri fiind bine zvîntate), nu s-a trecut la mobilizarea ţăranilor muncitori pentru grăpatul semănăturilor şi ogoarelor de toamnă. De asemenea, în raza unor comune ca Uieşti, Coşoaia etc., există unele suprafeţe de teren semănate cu grîu şi orz de toamnă pe care, pe anumite porţiuni, apa bălteşte. Trebuie arătat că nici în această privinţă tehnicienii agricoli comunali nu au luat măsuri pentru a se face şănţuleţe pentru scurgerea apei.

★

Marţi dimineaţa, la sediul staţiunii de maşini şi tractoare Videle a avut loc sfatul S.M.T. Aici au participat, pe lîngă mecanizatorii şi inginerii de la staţiune, şi reprezentanţi ai unităţilor agricole cooperatiste deservite de S.M.T. Din discuţii a reieşit printre altele, că unele unităţi agricole cooperatiste, nu au încă arate terenurile destinate culturilor ce urmează a fi semănate în primă urgenţă. Aşa de pildă, tov. Lulea, preşedintele întovărăşirii din Cosmeşti, arăta că întovărăşirea lor mai are de arat 275 de ha. Tot astfel, tov. Toma Neacşu, preşedintele întovărăşirii „Timpuri Noi" din Mereni, cerea conducerii S.M.T.-ului ca tractoarele să vină să le execute arăturile „acum şi nu cu cîteva zile înainte de semănat". Ne întrebăm: De ce oare S.M.T. Videle n-a trimis tractoarele pe măsură ce le-a reparat la unităţile deservite pentru a continua atît arăturile cît şi pregătirea ogoarelor de toamnă? De ce nu le trimite măcar acum, după ce reparaţiile au fost terminate? Nu trebuie uitat că fiecare zi prielnică pierdută la lucrările de pregătire a terenului duce la irosirea unei cantităţi însemnate de apă din sol, la întîrzierea semănatului şi deci la scăderi însemnate de recoltă.

★

Din cele relatate se poate constata că în raionul Videle muncile agricole nu se desfăşoară încă pe măsura posibilităţilor. De aceea socotim că este necesar ca organele agricole raionale să ia măsuri eficiente care — de îndată ce timpul va permite — să ducă la impulsionarea tuturor lucrărilor agricole de sezon. Deosebită atenţie trebuie dată terminării cît mai grabnice a arăturilor şi lucrărilor de pregătire a ogoarelor de toamnă astfel încît însămînţarea culturilor de primăvară să poată fi executată în epoca optimă.

P. VARAŞTEANU

In răsadniţe

Gospodăria de stat Perieţi, raionul Slobozia, cultivă în acest an pe roşii, ardei, vinete şi alte culturi legumicole 42 de ha de teren, toate irigate. Pentru a obţine producţii mari şi timpurii de roşii, ardei şi alte culturi, iscusiţii grădinari s-au îngrijit de obţinerea unor răsaduri de bună calitate.

In fotografie: un grup de muncitori plivind răsadul de roşii.

Au pornit la lucru

In ziua de 24 februarie mecanizatorii din brigada a 2-a de la S.M.T. Viziru — regiunea Galaţi — au început lucrul pe ogoarele gospodăriei colective din comună. In vreme ce unii pregăteau terenul, alţii însămînţau orzul de primăvară. In primele zile au fost însămînţate peste 40 de hectare. S-au executat numai lucrări de foarte bună calitate. Colectiviştii au hotărît să folosească la semănat şi cele 3 semănători de păioase ale gospodăriei. Aceasta pentru ca să termine semănatul în perioada optimă.

NOI OGOARE UNITE

„Omul nu fuge de bine"

Verile şi toamnele care au trecut au fost tot atitea prilejuri ca oamenii să vadă mai bine şi să se convingă. Căci n-a fost o simplă întîmplare dacă lanurile de grîu ori de porumb ale colectiviştilor au crescut mîndre şi dătătoare de belşug. Nu, n-a fost o simplă întîmplare dacă gospodăria colectivă a obţinut între 2000—2400 kg de grîu la ha, 3000 kg orz la ha, sau 4700 kg porumb ştiuleţi la ha. N-a fost o simplă întîmplare şi nu putea fi din moment ce maşinile şi tractoarele au înlocuit plugurile ruginite, trase de vite costelive; din moment ce uniţi într-un singur mănunchi, membrii gospodăriei au putut lucra mai bine, cu spor, cum numai pe tarlale întinse este cu putinţă.

Dar s-au mărginit colectiviştii numai la recoltele sporite? Nu. Au ţintit mai sus, mai departe şi anume să înjghebeze şi să dezvolte, an de an, averea obştească: vaci de lapte, oi, scroafe de prăsilă. „D-aia am făcut gospodărie colectivă, fraţilor, să schimbăm şi felul de muncă şi traiul, să cunoaştem şi noi îndestularea", zicea deseori tov. Brătan, preşedintele gospodăriei colective din Ghizdaru, raionul Giurgiu.

Deseori preşedintele gospodăriei şi colectiviştii din Ghizdaru purtau discuţii cu oamenii care mai şovăiau să intre în gospodăria colectivă, care se uitau cu un ochi la colectivă şi cu altul la fişiile lor de pămînt; stăteau deseori de vorbă cu individuali ca Tudor Urucu, Gheorghe Dincă, Stan C. Peiu, Ştefan Mărăşescu, Alexandru Pitulice şi alţii arătîndu-le cum creşte, se dezvoltă gospodăria colectivă. „Voi nu vedeţi recoltele de grîu şi porumb care cresc pe tarlalele gospodăriei? le spunea el. Nu vedeţi cirdurile de animale (38 vaci şi juninci, turma de oi de rasă, 25 scroafe de prăsilă. In afară de miile de păsări şi zecile de familii de albine etc.), grădina de legume şi zarzavat? Astea nu aduc venit? Pe de altă parte, nu aţi văzut chiar în acest an că în gospodăria colectivă oamenii au putut să aplice metode agrotehnice care asigură producţii şi venituri mari? Uite, irigarea culturilor, bunăoară, este o metodă pe care noi, ţăranii, n-o putem aplica cu tot folosul decît în condiţiile muncii unite. Vreţi o dovadă? Iat-o: anul trecut gospodăria noastră a avut sfeclă de zahăr în cultură irigată şi a scos 40.000 kg la ha, pe cînd în sectorul individual producţia a fost de numai 9.500 kg la ha. Anul trecut, gospodăria a încasat 230.200 lei numai din cultura sfeclei de zahăr, başca banii din sectorul zootehnic".

„Asta este adevărat", dădeau bucuroşi din cap ţăranii cu care preşedintele gospodăriei sta de vorbă.

Aşa s-a dus munca de lămurire; aşa s-au convins cei 50 de ţărani muncitori din Ghizdaru, care acum au devenit şi ei membri ai gospodăriei colective „7 Noiembrie" din această comună, căci „omul nu fuge de bine".

RADU SANDU

În sprijinul cursanţilor de la învăţămîntul agrozootehnic de masă

PORUMBUL ÎNSILOZAT — nutreţ de bază în hrana animalelor

Ing. CRISTIAN BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii

Porumbul este o plantă care are multe întrebuinţări atît în hrana omului şi a animalelor, precum şi în industria alimentară. El dă producţii foarte mari la hectar cînd i se aplică lucrări agrotehnice corespunzătoare.

Ţinînd seama de aceste însuşiri valoroase, Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat sarcina extinderii suprafeţelor cultivate cu porumb la 4 milioane de hectare. De asemenea, la consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii din aprilie 1958 de la Constanţa, s-a scos în evidenţă marea însemnătate a porumbului şi îndeosebi a porumbului însilozat pentru creşterea animalelor.

In expunerea făcută de către tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 se precizează că „pentru a obţine o sporire simţitoare a şeptelului şi îndeosebi a vacilor de lapte, precum şi mărirea productivităţii lor, se impune ca Ministerul Agriculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare, organele de partid, inginerii, tehnicienii şi toţi lucrătorii din agricultură să studieze condiţiile şi posibilităţile fiecărei gospodării agricole de stat şi gospodării colective şi să ia măsuri pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb de siloz şi folosirea lui raţională în hrana animalelor, în vederea creşterii simţitoare a producţiei de lapte şi carne şi a scăderii preţului lor de cost".

Atenţia care se acordă culturii porumbului în general şi mai ales porumbului de siloz, nu este de loc întîmplătoare. Porumbul siloz mai are şi alte avantaje pe care alte plante de nutreţ nu le au.

Se ştie că cel mai bun, mai gustos şi mai complet nutreţ care se foloseşte în timpul verii în hrana animalelor este nutreţul verde. Pentru a menţine şi în timpul iernii aceeaşi producţie care se obţine vara de la animale, este necesar să le asigurăm nutreţuri care să aibă aceleaşi calităţi ca şi nutreţurile verzi.

Practica arată că prin însilozare, nutreţurile verzi şi în special porumbul, îşi păstrează aproape în întregime calităţile. Intr-adevăr, dacă porumbul se însilozează în faza de vegetaţie în care planta conţine cea mai mare cantitate de substanţe hrănitoare, adică în faza de „lapte-ceară", se obţine un nutreţ bogat în substanţe hidrocarbonate (zaharuri) şi vitamine. Insilozarea porumbului se realizează cu uşurinţă în orice fel de gospodărie, indiferent de regiunea în care se află (cîmpie, deal sau munte).

Producţiile mari care se obţin la unitatea de suprafaţă şi faptul că aproape toate lucrările (pregătirea terenului, cultivarea, recoltarea, transportul şi tocarea) se pot mecaniza, dau posibilitatea să se obţină cantităţi mari de nutreţ însilozat, de bună calitate şi la un preţ de cost scăzut. Sub formă de siloz se obţin cu 30 — 50 la sută mai multe unităţi nutritive la hectar, decît în cazul recoltării lui sub formă de porumb boabe. El poate fi consumat de toate speciile şi categoriile de animale, atît iarna cînd nutreţurile verzi lipsesc, cît şi în timpul verii, cînd din diferite cauze nutreţurile verzi din conveier nu se pot asigura în cantităţi îndestulătoare pentru hrana animalelor. Pe lîngă aceasta, porumbul însilozat în amestec cu unele nutreţuri cu gust mai puţin plăcut, cum sînt unele fînuri de calitate inferioară, paiele tocate sau ierburile acide, măreşte mult procentul de consum al acestora.

Datorită rezultatelor bune obţinute prin folosirea porumbului însilozat în hrana animalelor şi măsurilor luate de partid şi guvern, cantităţile de nutreţuri însilozate au crescut an de an, ajungîndu-se ca în anul 1959 să se realizeze pe ţară o cantitate de peste 3 milioane de tone. Cele mai frumoase rezultate în ceea ce priveşte însilozările au fost obţinute de către regiunile Constanţa, Galaţi, Craiova şi Bucureşti. Gospodăriile agricole colective au însilozat cele mai mari cantităţi de nutreţuri. Astfel, colectiviştii din comuna Dăbuleni, regiunea Craiova, au însilozat în toamna anului 1959 o cantitate de 5.500 de tone, iar cei din comuna Ghighera, aceeaşi regiune, 4.000 de tone, G.A.C. „6 Martie" din Scorţaru Vechi, regiunea Galaţi, a însilozat 4.000 de tone, şi colectiviştii din Cobadin, regiunea Constanţa, 3.700 de tone.

Este interesant să arătăm cum au crescut cantităţile de porumb însilozat în G.A.C. „Infrăţirea" din comuna Topraisar, regiunea Constanţa, (tabelul 1).

ANUL	SUPRAFAŢA CULTIVATĂ CU PORUMB ha	PRODUCŢII MEDII REALIZATE kg/ha	CANTITĂŢI DE PORUMB ÎNSILOZATE tone
1955	10	15 000	150
1956	20	22 000	440
1957	40	22 500	900
1958	100	18 000	1800
1959	174	15 000	2 600
1960 plan	250	26 000	6.500

TABEL 1

Din acest tabel rezultă că an de an a sporit atît suprafaţa cultivată cu porumb pentru siloz, cît şi cantitatea totală de nutreţ însilozată. Paralel cu aceasta a crescut numărul de vaci din gospodărie şi producţia de lapte pe cap de vacă furajată.

Pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare în fiecare gospodărie este necesar ca încă de la începutul anului să se stabilească ce cantităţi de nutreţ trebuie să se însilozeze. Pînă nu de mult se considera că porumbul însilozat poate fi dat numai vacilor de lapte, în proporţie de pînă la 30 la sută din norma zilnică de hrană. De aceia în hrana celorlalte specii şi categorii de animale porumbul însilozat se dădea în cantităţi cu totul neînsemnate.

Practica din alte ţări şi din multe unităţi agricole de stat şi cooperatiste fruntaşe din ţara noastră ne arată că porumbul însilozat poate fi dat în hrana tuturor speciilor şi categoriilor de animale şi în proporţie destul de mare.

Astfel, in hrana vacilor de lapte şi a taurinelor puse la îngrăşat el poate intra în proporţie de pînă la 50 la sută din valoarea nutritivă a raţiei şi chiar mai mult, la tineretul bovin şi la boii de muncă în proporţie de pînă la 40 la sută, la ovine şi cabaline pînă la 25 la sută, iar în hrana porcilor şi a păsărilor — sub formă de ştiuleţi însilozaţi separat şi de porumb însilozat cu totul — în proporţie de 15—20 la sută.

Ţinînd seama de faptul că uneori şi în timpul perioadei de păşunat, cînd se obţin producţii mici de nutreţ verde, porumbul însilozat, poate fi folosit în hrana animalelor se pot lua în calcul 250 de zile pe an în care animalele vor consuma porumb însilozat. Cantitatea de porumb însilozat, în kilograme, care este necesară pe cap de animal, pe zi şi pe an, este în medie cea indicată în tabelul 2.

SPECIA ŞI CATEGORIA DE ANIMALE	CANTITĂŢILE DE PORUMB ÎNSILOZAT NECESARE	
	ZILNIC Kg.	ANUAL Kg
VACI DE LAPTE	30-35	8.500 - 10 000
TINERET BOVIN DE PRĂSILĂ	20-25	6000 - 7 500
BOI DE MUNCĂ	20-25	6 000 - 7.500
TAURI DE REPRODUCŢIE	6 10	2 000 3.000
CAI DE MUNCĂ	6-10	2.000 - 3.000
SCROAFE, VIERI, GRĂSUNI	2 - 3	600 - 750
OVINE ADULTE	2 3	600 - 750
GAINI	0,050	15 - 20
RAŢE	0,100	25 - 35
GÎŞTE	0,200	50 - 70

TABEL 2

Trebuie menţionat că la cantitatea calculată ca necesară anual, s-a adăugat şi un plus de circa 10 la sută, care reprezintă pierderile ce au loc în timpul insilozării. Pentru aceste motive şi mai ales pentru a se asigura şi o rezervă mai mare de porumb însilozat, se recomandă ca de fiecare vacă furajată să se însilozeze cîte 10.000—12.000 kg porumb. Inmulţind cantitatea necesară anual pe cap de animal cu numărul animalelor prevăzute în plan pentru anul următor, se calculează cantitatea totală de porumb care trebuie însilozată.

Cum se calculează necesarul de nutreţ însilozat

Calculul necesarului de porumb însilozat este bine să se facă atunci cînd se întocmeşte planul de producţie.

In tabelul 3. se poate vedea, cum a calculat gospodăria agricolă colectivă din comuna Topraisar cantitatea de porumb pe care trebuie s-o însilozeze în vara anului 1960.

In funcţie de cantitatea de porumb care este necesară să fie însilozată se stabileşte suprafaţa de cultivat cu porumb pentru siloz. In acest scop se va ţine seamă de producţia de porumb verde care se poate obţine în medie la hectar. Suprafaţa de cultivat se stabileşte împărţind cantitatea totală de porumb însilozat necesară la producţia medie la hectar. La stabilirea producţiei medii la hectar ce se ia în calcul se poate ajunge pe mai multe căi. Iată mai jos principalele căi de determinare a producţiei medii la hectar.

1. Se porneşte de la producţia medie de porumb pentru siloz realizată în anul precedent, în cazul cînd aceasta a fost normală.

In cazul G.A.C. Topraisar, producţia de 15.000 kg realizată în medie la hectar nu poate fi luată în considerare, deoarece porumbul a fost semănat des (60 kg sămînţă la hectar), au fost aplicate numai două praşile — şi acestea cu întîrziere — şi în plus au fost şi condiţii neprielnice — secetă.

2. Se ia în considerare producţia medie realizată de alte gospodării din jur, care au condiţii asemănătoare de climă şi sol. Astfel, dintre gospodăriile agricole colective din jur, cea din comuna Cumpăna a realizat în medie 20.000 kg porumb de siloz la ha, cea din comuna Cobadin 22.000 kg la ha, iar cea din comuna Bărăganul 33.000 kg la ha.

3. Se multiplică (se înmulţeşte) de 15—20 ori producţia de porumb boabe realizată în medie pe mai mulţi ani. Coeficientul 15—20 nu este o cifră întîmplătoare, ci se bazează pe datele arătate mai jos. Ca să fie bun de însilozat, porumbul trebuie să conţină o anumită cantitate de apă şi anume 65—75 la sută. Acest procent de apă este în medie de 5 ori mai mare decît cel pe care îl conţin boabele şi cocenii de porumb uscaţi. Pe de altă parte, boabele de porumb uscate, reprezintă a 3-a pînă la a 4-a parte din greutatea întregii plante uscate. Deci, înmulţind 1.300 kg (producţie medie de boabe obţinută la ha pe mai mulţi ani) cu 5 şi cu 4 (respectiv cu coeficientul 20) rezultă cantitatea de 26.000 kg la ha, planificată de G.A.C. Topraisar.

Impărţind cantitatea de 6.500 tone necesară gospodăriei colective din Topraisar pentru animalele ce le creşte, la 26.000 kg, producţia medie planificată, rezultă o suprafaţă de 250 ha.

SPECIA ŞI CATEGORIA DE ANIMALE	TOTAL ANIMALE CONFORM PLANULUI (CAPETE)	CANTITĂŢILE DE ÎNSILOZAT	
		PE CAP DE ANIMAL KG	TOTAL TONE
VACI DE LAPTE	400	8.500	3.400
TINERET TAURIN	100	6.000	600
PORCINE	600	600	360
OVINE	3000	600	1.800
CAI DE MUNCĂ	150	2 000	300
PĂSĂRI	2.000	20	40
	TOTAL DE ÎNSILOZAT		6.500

TABEL 3

Agrotehnica porumbului pentru siloz

Trebuie precizat însă de la început că o producţie medie de 25.000—30.000 kg porumb pentru siloz la hectar este încă nesatisfăcătoare. In condiţii de climă şi sol care nu diferă prea mult de cele ale G.A.C. Topraisar, s-au obţinut producţii cu mult mai mari. Astfel, staţiunea experimentală I.C.A.R. Valu lui Traian, regiunea Constanţa, a obţinut 35.000 kg/ha cantitate realizată şi de gospodăria agricolă colectivă din comuna Periam, regiunea Timişoara, pe terenul deşţelenit din izlazul comunal. De asemenea, pe izlazurile din comunele Izvorul, Miroşi şi Văleni din regiunea Piteşti s-au obţinut producţii medii de 30.000—40.000 kg/ha. G.A.C. Păuleşti, regiunea Baia Mare, şi G.A.C. din comuna Dobreni, regiunea Bucureşti, au realizat în medie cîte 45.000 kg porumb de siloz la ha.

Producţii mari în condiţii similare de climă şi sol s-au obţinut şi în multe gospodării agricole de stat. Astfel G.A.S. Răducăneşti, regiunea Iaşi, a realizat în medie cîte 67.000 kg porumb de siloz la ha; G.A.S. Ion Sion regiunea Galaţi, 43.000 kg la ha; G.A.S. Cilibia, regiunea Ploeşti, 40.000 kg la ha şi altele.

Aceste producţii mari nu se obţin însă de la sine. Porumbul pentru siloz trebuie să fie cultivat — la fel ca şi porumbul pentru boabe — respectînd aceleaşi reguli agrotehnice. In ceea ce priveşte locul pe care îl ocupă sola de porumb pentru siloz în asolament, adică planta după care se cultivă, s-a constatat că cele mai mari producţii se obţin atunci cînd se seamănă după lucernă sau după sola înierbată, precum şi după leguminoase, cum sînt borceagul, mazărea, soia, fasolea etc. Explicaţia constă în aceea că leguminoasele îmbogăţesc solul în azot, pe care îl acumulează în nodozităţile de pe rădăcini.

Cu privire la pregătirea terenului, trebuie avut în vedere faptul că porumbul are rădăcini dezvoltate, care cu cît vor pătrunde mai adînc în pămînt, cu atît vor folosi mai bine rezervele de apă şi de substanţe hrănitoare din sol şi vor face ca plantele să se dezvolte mai puternic, adică să dea producţii mai mari. In acest scop este necesar ca terenul să fie arat cît mai adînc din toamnă. Acolo unde sînt pămînturi negre, cu stratul de sol destul de profund, arăturile se pot face pînă la adîncimea de 40 cm sau chiar mai mult.

Cînd arăturile adînci se execută în vară sau toamna mai de timpuriu, se recomandă ca toamna tîrziu, dacă între timp au fost ploi şi au bătătorit ogorul, să se mai facă încă o arătură, care se lasă negrăpată peste iarnă, pentru ca bulgării să poată reţine mai bine zăpada şi să degere. In primăvară timpuriu, îndată ce pămîntul s-a zvîntat — sau cum se spune în unele părţi „s-a înflorit" — se grăpează bine. Grăpatul se repetă ori de cîte ori se formează scoarţă sau răsar buruieni. Inainte de semănat, terenul trebuie să fie lucrat de-a curmezişul cu polidiscul înclinat în unghi cît mai ascuţit şi cu cultivatorul, pentru a se menţine rezervele de apă din sol şi pentru a distruge toate buruienile. Dacă totuşi solul s-a bătătorit prea tare în timpul iernii şi este necesar să fie arat, se recomandă a se ara cu pluguri fără cormană, spre a nu se întoarce brazda, după care se va grăpa cît mai bine.

Porumbul pentru siloz se recomandă să se însămînţeze, la fel ca şi cel pentru boabe, în epoca optimă, adică atunci cînd solul are o temperatură medie de 9° timp de 3—4 zile consecutiv. După cum se arată mai departe, nu este bine ca întreaga suprafaţă să fie însămînţată deodată, ci treptat pe perioade, deoarece astfel nu se poate însiloza toată cantitatea în momentul optim, adică în faza de lapte-ceară. Pentru a asigura o răsărire uniformă şi posibilitatea de a aplica prăşitul mecanic, însămînţarea porumbului pentru siloz se recomandă a se face cu maşina, în rînduri. Distanţa între rînduri trebuie să fie de 80—90 cm, iar pe rînd plantele să se rărească la 25—35 cm fir de fir, pentru a se realiza o densitate a plantelor de 35.000—45.000 fire la hectar. Cantitatea de sămînţă ce trebuie folosită variază între 15-30 kg. la hectar. Inainte de semănat, se face proba puterii de germinaţie şi se va folosi numai sămînţa care are o germinaţie de cel puţin 97 la sută. Sămînţa va fi tratată împotriva dăunătorilor.

Una din cele mai importante măsuri care asigură obţinerea de producţii mari la porumbul pentru siloz, este îngrăşarea puternică a culturii. Ingrăşarea se poate face cu bălegar de grajd bine fermentat sau cu compost (îngrăşăminte naturale) şi cu îngrăşăminte chimice. Bălegarul, în cantitate de 30.000—40.000 kg la hectar (60 — 80 căruţe a 500 kg fiecare), se recomandă a se împrăştia şi introduce sub brazdă o dată cu arătura de toamnă.

Ingrăşămintele chimice — în special cele azotoase şi fosfatice — în cantitate de 400—500 kg la hectar, se pot aplica în mai multe etape: cele fosfatice toamna, iar cele azotoase, o parte în primăvară înainte de semănat, cînd solul se grăpează bine, iar restul în timpul vegetaţiei, cu ocazia aplicării praşilei a doua. Rezultatele cele mai bune se obţin atunci cînd se aplică o îngrăşare de bază cu bălegar, la care se adaugă şi superfosfat şi o îngrăşare suplimentară în timpul vegetaţiei cu îngrăşăminte chimice azotoase. In acest caz, cantităţile de bălegar şi îngrăşăminte chimice arătate mai sus se reduc la jumătate. Dacă după semănat cad ploi şi solul prinde scoarţă care îngreuiază răsărirea plantelor, se recomandă să se grăpeze cu grapa stelată. Imediat ce plantele au răsărit se aplică prima praşilă mecanică, la două săptămîni a doua praşilă mecanică, cu care ocazie se recomandă a se face rărirea plantelor pe rînd, la distanţă de 25—35 cm fir de fir. După aceasta se vor mai aplica încă cel puţin o praşilă mecanică şi una manuală.

Deşi porumbul este o plantă care creşte bine şi dă producţii mari chiar în zonele de stepă, el are nevoie de mari cantităţi de apă în sol. Acumulînd în sol cît mai mari rezerve de apă în toamnă şi în timpul iernii (în acest scop în zonele bîntuite de vînturi se recomandă a se lua măsuri pentru reţinerea zăpezii prin parazăpezi) şi păstrînd apa în sol prin grăpat şi prăşit, se pot obţine producţii satisfăcătoare de porumb chiar şi în anii secetoşi. Porumbul pentru siloz poate da producţii foarte mari prin aplicarea irigaţiei; în acest fel au fost obţinute pe loturile demonstrative de G.A.S. Dunărea, regiunea Galaţi, 140.000 kg porumb siloz la hectar, iar la G.A.S. Pietroiu, regiunea Constanţa, 104.000 kg la hectar.

Cultivat chiar în cultură dublă, porumbul siloz poate da producţii mari dacă este irigat. Astfel, staţiunea experimentală I.C.A.R. Moara Domnească, pe parcela de porumb siloz cultivat în mirişte de grîu şi irigată, a obţinut o producţie medie de 47.000 kg la ha faţă de 23.000 kg la ha obţinute de pe parcela neirigată, iar la staţiunea experimentală Fundulea a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului (I.C.C.P.), porumbul dublu hibrid cultivat pe o mirişte de borceag de toamnă prin irigaţie a dat o producţie medie de 35.000 kg la ha.

O altă cale importantă pentru a se obţine producţii mari de porumb pentru siloz, o reprezintă cultivarea celor mai productivi hibrizi. Astfel, la Staţiunea experimentală Podul Iloaiei a I.C.C.P. din regiunea Iaşi, soiul local de porumb Portocaliu a produs numai 28.000 kg porumb siloz la hectar, pe cînd hibrizii dublii au produs între 52.000 şi 64.000 kg la ha. Aplicînd deci o agrotehnică superioară, producţia medie de 35.000—40.000 kg porumb siloz la hectar, sarcină izvorîtă din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, se poate realiza încă din anul 1960. O astfel de producţie va da posibilitatea să se asigure o furajare îndestulătoare şi cît mai completă cu porumb de siloz. La o producţie medie de 35.000 kg porumb siloz la hectar se vor cultiva pentru fiecare animal următoarele suprafeţe: 0,28 ha pentru o vacă, 0,22 ha pentru tineretul bovin de prăsilă şi boi de muncă, 0,08 ha pentru un taur sau cal de muncă, 0,02 ha pentru o oaie sau un porc, 0,06 ha pentru 100 capete găini, 0,10 ha pentru 100 raţe şi 0,20 ha pentru 100 gîşte. In acest caz G.A.C. Topraisar ar trebui să cultive cel mult 220 ha cu porumb siloz, în loc de 250 ha cît şi-a înscris în plan.

Cultivarea porumbului pentru siloz în amestec cu alte plante furajere

S-a arătat mai înainte că — pe specii şi categorii de animale — 20—50 la sută din furaje, exprimate în unităţi nutritive, pot fi asigurate prin porumb însilozat. In plus, folosirea porumbului însilozat înlesneşte consumul unor cantităţi însemnate şi de alte nutreţuri care au un gust mai puţin plăcut. Rezultă deci că porumbul însilozat joacă rol hotăritor în asigurarea bazei furajere. Pentru ca animalele să poată produce lapte, carne, lînă etc., este necesar ca nutreţurile care intră în raţiile zilnice, să asigure o anumită cantitate de proteină şi anume, în medie, 80—100 g albumină digestibilă (A. D.) pentru fiecare unitate nutritivă.

Avînd în vedere proporţia mare în care nutreţul însilozat intră în hrana animalelor, este de la sine înţeles că pentru a se obţine cele mai bune rezultate este necesar ca el să conţină şi cantităţi cît mai mari de albumină. Porumbul însilozat singur nu conţine mai mult de 4 g A. D. la kilogram, adică socotit la o unitate nutritivă el asigură numai 20 g A. D.

Experienţele făcute în ultimii ani în diferite staţiuni experimentale şi gospodării agricole de stat şi colective care au cultivat porumb în amestec cu alte plante, în special cu leguminoase, au avut ca rezultat sporirea conţinutului de proteină, iar în unele cazuri şi producţii mari de nutreţ la hectar. Astfel, la staţiunea I.C.A.R. Lovrin, porumbul cultivat în amestec cu soia a dat 30.000 kg nutreţ verde la hectar, iar la staţiunea I.C.A.R. Valu lui Traian 36.000 kg la ha. La staţiunea experimentală zootehnică I.C.Z. Dulbanu, regiunea Ploeşti, cultivîndu-se porumb în amestec cu mazăre s-a obţinut 52.000 kg nutreţ verde la ha, iar la staţiunea experimentală zootehnică I.C.Z. Ruseţu, regiunea Galaţi, cultivîndu-se porumb în amestec cu soia s-a obţinut 42.000 kg la hectar.

Pe terenurile deşţelenite din izlazurile comunelor Cogealac şi Luciu Gura Ialomiţei, regiunea Constanţa, cultivîndu-se porumb în amestec cu floarea soarelui, sorg sau iarbă de Sudan, s-au obţinut producţii de 32.000—42.000 kg la ha. La G.A.S. Slobozia — Ciorăşti, regiunea Galaţi, porumbul în amestec cu floarea soarelui însămînţat la 25 aprilie, a dat 70.000 kg nutreţ verde pentru siloz la hectar, iar pe izlazul comunei Vladimireşti, regiunea Galaţi, porumbul în amestec cu floarea soarelui şi borceag însămînţat la 18 aprilie a dat 52.000 kg la ha. Pe lîngă producţiile mari obţinute, s-a constatat la analize că porumbul în amestec cu leguminoase conţinea de 1—2 ori mai multă proteină decît în cazul cînd a fost cultivat singur. Acest lucru prezintă o importanţă deosebită deoarece se obţine un nutreţ mai complet, mai bogat în proteine în cazul amestecului cu leguminoase, cu un gust mai plăcut şi care este mîncat mai cu poftă de animale. Pentru aceasta cel puţin 25 la sută din suprafaţa planificată, a se însămînţa cu porumb siloz, este bine să fie cultivată în amestec cu mazăre, soia, borceag, fasole urcătoare, floarea-soarelui, sorg zaharat, iarbă de Sudan şi altele.

Recoltatul şi transportul porumbului pentru siloz

Pentru ca porumbul însilozat să aibă o valoare nutritivă mai mare şi însilozarea să se facă în bune condiţii, se recomandă ca recoltarea lui să se facă în faza de coacere lapte-ceară.

Această fază de vegetaţie durează numai cîteva zile, 5—7 zile în stepă, 7—9 zile în zone mai umede, după care porumbul trece în faza de coacere ceară apoi la cea de coacere deplină.

In faza de vegetaţie de lapte-ceară, plantele de porumb — adică tulpinele şi ştiuleţii — conţin suc (apă) în proporţie de 65—75 la sută, ceea ce ajută la fermentare, adică la dezvoltarea unor bacterii (vieţuitoare ce nu se văd cu ochiul liber) care produc aşa-numita fermentaţie lactică; aceasta este asemănătoare cu fermentaţia pe care o suferă castraveţii şi varza pusă la murat.

Calitatea nutreţului însilozat depinde şi de modul cum se face recoltarea, tocarea şi aşezarea (îndesarea porumbului în siloz), precum şi acoperirea nutreţului cu pămînt, lucrări care trebuie să se termine la fiecare siloz, în cel mult 1—2 zile.

Pentru a arăta în ce constă buna organizare a muncii de recoltare, transport şi tocare a nutreţului, precum şi a însilozării, luăm ca exemplu o unitate agricolă care are o fermă de 100 de vaci. Socotind cîte 10 tone pe cap de vacă, va trebui să se însilozeze anual o cantitate de 1.000 tone nutreţ. Spre a se obţine această cantitate, la o producţie medie de 40 tone porumb siloz la ha, este necesară o suprafaţă de 25 ha. Pentru ca lucrările de recoltare, transport, tocare şi însilozare să se desfăşoare în cel mai scurt timp (1—2 zile pentru fiecare siloz) este necesar ca ele să fie în cea mai mare parte mecanizate. Recoltarea porumbului se poate face cu cositoarea mecanică, secerătoarea simplă sau legătoare amenajată în acest scop, sau — unde există — cu combine speciale. Mecanizarea este necesară deoarece dacă s-ar lucra manual, ar fi nevoie de 8—10 oameni la hectar.

Transportul se poate organiza în convoaie. In acest scop se pot folosi atelaje. Intr-o căruţă se pot încărca în medie 500 kg nutreţ verde, iar încărcatul, descărcatul şi deplasarea durează în medie o oră (la o distanţă de cca. 2 km). Socotind că un atelaj poate face în medie 10 transporturi pe zi, pentru a transporta cantitatea de nutreţ verde necesară încărcării unui siloz de 100 tone într-o zi, vor fi necesare 20 căruţe, cu cîte 2 oameni pentru deservire. In cazul cînd se folosesc rutiere cu remorci sau autocamioane, acestea pot încărca pînă la 2 tone nutreţ verde deodată, iar timpul de încărcare-descărcare şi transport — folosind 8 oameni pentru deservire — se poate reduce la numai o jumătate de oră.

Cantitatea de 100 tone poate fi deci transportată cu 3 remorci sau autocamioane într-o singură zi. Faţă de 40 oameni pentru deservire, plus cei 20 conducători de atelaje necesari în cazul folosirii căruţelor, numărul de oameni se reduce la 24 şi respectiv 3 şoferi în cazul folosirii remorcilor sau autocamioanelor.

Tocarea nutreţului este necesar să se facă numai mecanic şi anume cu tocători de mare capacitate. La noi în ţară sînt foarte răspîndite tocătorile T.M.S.-6, cu o capacitate de tocare de 6 tone nutreţ verde pe oră. Pentru tocarea a 100 tone de nutreţ verde într-o zi sînt necesare 2 tocători care să funcţioneze deodată sau două echipe de schimb pentru deservirea unei tocători, urmînd a se prelungi operaţia de tocare pînă la 16 ore. Rezultate foarte bune la tocarea nutreţului în cantităţi mari dau şi batozele de treierat cereale sau combinele CI, amenajate în acest scop. Ca să se însilozeze o cantitate de 1000 tone porumb sînt necesare deci 10 zile. In realitate însă gospodăriile agricole de stat şi colective au efective mai mari de animale, aşa că ele trebuie să însilozeze cantităţi cu mult mai mari. In anii viitori multe gospodării agricole colective vor ajunge, ca cele din comunele Topraisar şi Cumpăna, regiunea Constanţa, să însilozeze anual cîte 6.500 tone sau chiar mai mult. Deoarece cantităţile de nutreţ pe care vor trebui să le însilozeze zilnic vor fi cu mult mai mari de 100 tone, trebuie să se ţină seama de faptul că perioada de însilozat trebuie prelungită în multe gospodării la o lună de zile şi poate chiar mai mult.

1. Insămînţînd porumb în mai multe epoci, la interval de 5-10 zile, începînd din primele zile cînd solul are o temperatură constantă de 9 grade. Insămînţarea porumbului pentru siloz se poate prelungi pînă în prima decadă a lunii mai, dar trebuie avut în vedere faptul că porumbul însămînţat mai timpuriu dă producţii mai mari.

2. Insămînţînd soiuri şi mai ales hibrizi de porumb cu perioade de vegetaţie diferită, de la timpuriu pînă la foarte tîrziu (tardiv) dar trebuie ţinut cont de faptul că soiurile timpurii dau producţii mai mici.

3. Cultivînd porumb în miriştea altor plante, în special după leguminoase, mai ales pe terenuri joase, suficient de umede, sau acolo unde există posibilităţi de irigaţie.

4. Cultivînd porumb, semănat des, în amestec cu floarea soarelui şi soia sau mazăre, recoltarea făcîndu-se la începutul înfloririi capitulelor de floarea soarelui.

Pe aceste căi se poate organiza însilozarea porumbului începînd chiar de la sfîrşitul lunii iulie şi să fie continuată pînă la căderea brumei, adică pînă toamna tîrziu, asigurînd totodată obţinerea unui nutreţ de bună calitate.

Metode de însilozare

Este important să cunoaştem şi metodele de însilozare a porumbului care pot asigura obţinerea unor nutreţuri însilozate de calităţi diferite. Cea mai obişnuită metodă de însilozare a porumbului este aceea a însilozării integrale — tulpinele cu ştiuleţi cu tot — recoltat în faza lapte-ceară. In acest caz porumbul se toacă cu tocătoarea T.M.S.-6 sau cu alte tocători, la dimensiunea de 1-2 cm. şi se îndeasă bine în siloz pentru a se elimina tot aerul şi a se asigura astfel o fermentaţie bună. Un kilogram siloz din porumb integral conţine 0,20-0,23 unităţi nutritive şi 4 g. albumină digestibilă.

Pentru a se produce un siloz concentrat, care să poată substitui în hrana porcilor şi a păsărilor 15-20 la sută din concentrate, se recomandă însilozarea separată a ştiuleţilor. In acest scop ei trebuie să fie tocaţi cît mai mărunt — cu tocători D.K.U.-1,2 — şi să fie însilozaţi în silozuri cimentate.

Pentru a se obţine nutreţ cu un gust mai plăcut se recomandă ca însilozarea ştiuleţilor să se facă în amestec cu alte plante şi anume: 60 la sută ştiuleţi de porumb recoltaţi în faza lapte-ceară, tocaţi mărunt, 30 la sută cartofi cruzi tocaţi mărunt şi 10 la sută făină de lucernă sau trifoi. Un kilogram nutreţ însilozat din acest amestec conţine 0,40-0,45 unităţi nutritive şi 20-22 g. albumină digestibilă. Tulpinile de pe care s-au recoltat ştiuleţii se vor însiloza separat rezultînd un nutreţ bun pentru bovine şi ovine, care conţine în medie 0,14 unităţi nutritive şi 2 g. albumină digestibilă la 1 kg. nutreţ.

Porumbul cultivat în amestec cu soia, mazăre, borceag, floarea-soarelui sau alte plante se însilozează atunci cînd leguminoasele sînt în plină floare şi apar primele păstăi la baza tulpinelor, iar cînd în amestec este şi floarea soarelui, se însilozează cînd înfloresc primele capitule. Nutreţul se toacă şi se îndeasă bine în siloz; 1 kg. porumb în amestec cu leguminoase conţine 0,20-0,25 unităţi nutritive şi 12-25 g. albumină digestibilă. De asemenea, porumbul în proporţie de 65 la sută se poate însiloza în amestec cu lucernă în proporţie de 35 la sută, obţinîndu-se un siloz care intr-un kilogram conţine 0,20 unităţi nutritive şi 12 g. albumină digestibilă. Cocenii uscaţi de porumb se pot însiloza singuri sau în amestec cu alte plante suculente (dovleci, sfeclă furajeră, frunze şi colete de la sfecla de zahăr etc.).

Insilozarea porumbului se poate face foarte bine în gropi sau tranşee simple făcute în pămînt, în gropi şi tranşee căptuşite sau în silozuri construite din cărămidă, piatră sau beton, sub formă de baterii, semiturn sau turn.

Pentru gospodăriile în care apa din sol se află prea aproape de suprafaţă, în care pămîntul este nisipos ori turbos şi nu se pot săpa gropi sau tranşee, ca şi pentru oricare gospodărie care are grajduri de cîte 100 capete taurine, însilozarea se poate face în silozuri construite la suprafaţă şi anume: se construiesc două ziduri la distanţa de 7-8 m. unul de altul; fiecare zid va fi lung de 40-50 m., înalt de 2-2,5 m. şi gros de 50 cm. (din piatră sau cărămidă cu mortar de var sau ciment sclivisit). Pe partea exterioară, zidurile trebuie să aibă suporturi, spre a nu fi dărîmate de presiunea nutreţului. Spaţiul din interiorul pereţilor se pavează şi scliviseşte, dînd înclinaţie pavajului de la mijloc către cele două capete ale silozului. Un astfel de siloz va avea o capacitate de 560-1.000 metri cubi, în care se pot însiloza 330-600 tone porumb, socotind o greutate medie de 600 kg. pe m^3 porumb siloz.

Pentru a da posibilitate ca un număr mai mare de animale să consume în acelaşi timp nutreţ murat se recomandă a se construi 2 silozuri cuplate, folosind un perete comun.

Acest sistem de construcţie oferă în plus avantajul că porumbul se presează bine cu ajutorul unui tractor cu şenile. După ce s-a umplut cu nutreţ pînă la nivelul zidurilor şi s-a făcut şi un vîrf, nutreţul se acoperă cu un strat de 10 cm. de lut galben umezit şi cu un strat de pămînt de 60-70 cm. De asemenea, la cele două capete, după ce s-a strîns nutreţul care a format platforma de trecere a tractoarelor, se pune pămînt pentru a feri nutreţul de contactul cu aerul. După 3-4 săptămîni cînd s-a terminat fermentaţia şi porumbul s-a murat, pămîntul de la cele două capete ale silozului se dă la o parte şi se pune cîte un grătar la fiecare capăt al silozului, printre gratiile căruia animalele să poată băga doar capul şi să consume singure siloz, cît vor şi cînd vor. In felul acesta, construind aceste silozuri în apropierea grajdurilor — care trebuie să fie pavate în jur pentru a nu se face noroi şi împrejmuite pentru a nu se împrăştia animalele în toată gospodăria — se reduce munca necesitată de scoaterea porumbului murat din siloz şi de transportul lui.

★

In acţiunea de însilozare trebuie avut în vedere şi preţul de cost al porumbului siloz. In anul 1959, G.A.C. Topraisar a realizat nutreţul însilozat la un preţ de cost destul de mare — de 98 lei tona, — deoarece a obţinut o producţie de numai 15 tone porumb la hectar, iar G.A.C Cumpăna, care a recoltat 20 tone la hectar, l-a obţinut la 80 lei tona. Staţiunea experimentală zootehnică I.C.Z. Dulbanu, obţinînd 51 tone de porumb masă verde la hectar, a realizat tona de porumb siloz la un preţ de cost de 40 lei.

Pentru a ne da seama mai bine de efectul pe care-l are porumbul însilozat asupra sporirii producţiei de lapte la vaci, în tabelul 4 se arată cum a crescut producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată, în urma introducerii acestui nutreţ în hrana vacilor din G.A.C. Topraisar.

ANUL	NUMĂRUL DE VACI	PRODUCŢIA MEDIE DE LAPTE
1954	31	800
1955	33	1.407
1956	37	2.050
1957	38	2 102
1958	78	2.161
1959	189	2 200

TABEL 4

După cum rezultă din tabelul 4, în anul 1955, cînd s-a introdus pentru prima dată porumbul însilozat în hrana vacilor, producţia medie de lapte anuală a crescut cu 76 la sută, faţă de 1954; în 1956 a crescut cu 45 la sută, faţă de 1955 şi cu 156 la sută, faţă de 1954; de asemenea, şi în anii următori producţia medie de fiecare vacă a crescut anual cu cîte 50-60 litri lapte.

Sporuri simţitoare, ca urmare a folosirii porumbului însilozat în hrana animalelor, s-au înregistrat şi în alte gospodării agricole colective ca de exemplu: în G.A.C. Cumpăna producţia medie de lapte a crescut de la 1.145 l. pe cap de vacă furajată, la un efectiv de 72 vaci în anul 1957, la 2.032 l., de la 118 vaci în anul 1959, iar la G.A.C. Palazul Mare, de la 2.600 l. în anul 1957, la aproape 3.000 l. în anul 1959.

Producţii şi mai mari de lapte s-au obţinut şi în unele gospodării agricole de stat. Astfel, G.A.S. Popeşti-Leordeni, regiunea Bucureşti, în 1959 a realizat o producţie medie de 4.368 l. lapte, de la 315 vaci, G.A.S. Peştera, regiunea Constanţa, 3.823 l., de la 80 vaci. Ca efect al introducerii porumbului însilozat la G.A.S Sibiu, de la 243 vaci s-au obţinut cîte 3.020 l. lapte la un preţ de cost de 1,05 lei litrul.

Se poate trage deci concluzia că introducînd porumbul însilozat în hrana animalelor se poate asigura o bază furajeră îndestulătoare cantitativ şi calitativ, iar ca efect al acesteia se pot mări efectivele de animale proprietate obştească, se poate spori producţia de lapte şi carne pe cap de animal şi reduce preţul de cost al produselor de origine animală.

Colectiviştii au tras învăţăminte necesare

Preocupări pentru obţinerea de producţii mari la ha.

Terenurile gospodăriei colective „Bărăganul" din Slobozia nu sînt cu nimic mai slabe ca ale gospodăriei colective din Bucu, care a obţinut anul trecut 3.148 kg porumb boabe la ha. sau ca ale gospodăriei colective din Reviga care a realizat 3.200 kg boabe la ha. Nici sămînţa folosită de colectiviştii din Slobozia n-a fost de calitate mai inferioară. Cu toate acestea, cine a trecut vara trecută prin lanurile de porumb ale gospodăriei colective „Bărăganul" a putut vedea, pe zeci şi zeci de ha, plante de porumb slab dezvoltate.

Se înţelege că în urma acestei situaţii, colectiviştii din Slobozia n-au putut scoate, în toamna trecută, decît 1850 kg porumb la ha şi 1.250 kg floarea-soarelui la ha.

Se pune întrebarea: de ce colectiviştii din Bucu sau cei din Reviga au obţinut, în aceleaşi condiţii de climă şi sol cu circa 1.300 kg porumb mai mult la ha decît cei din Slobozia?

Cei din Bucu şi Reviga, ca de altfel şi din alte gospodării colective din raion, au acordat toată atenţia pregătirii bune a terenului şi executării la timp şi bine a lucrărilor de întreţinere. Cei din Slobozia însă au pregătit prost terenul pentru semănatul culturilor menţionate şi n-au efectuat nici lucrările de întreţinere cerute decît în mică măsură. Arătura adîncă de toamnă, de pildă, au făcut pe numai 95 de ha, din cele 320 ha însămînţate cu porumb şi pe nici un ha din cele 170 ha cultivate cu floarea-soarelui. Terenul a fost arat primăvara, la mică adîncime, şi numai cu 3—4 zile înainte de însămînţare. Prăşitul porumbului a fost făcut de numai două ori cu prăşitoarele, iar pe rînd numai o dată. Floarea-soarelui a fost prăşită numai o dată cu prăşitoarea urmată manual pe rînd.

Iată de unde se trage pierderea a cel puţin 300.000 de kg porumb boabe şi 50.000 de kg floarea-soarelui, înregistrată de această gospodărie colectivă în 1959. Arătura adîncă de toamnă, o praşilă mecanică şi una pe rînd la porumb şi două praşile la floarea soarelui date în plus faţă de cele ce s-au dat ar fi făcut ca aceste cantităţi de produse să ajungă în magaziile gospodăriei colective şi de acolo în hambarul fiecărui colectivist în raport cu zilele-muncă efectuate.

Din aceste greşeli colectiviştii s-au ales cu recolte slabe, dar au tras învăţămintele necesare. Astfel, lipsurile anului trecut au început să fie înlăturate. Pe aproape 430 de ha unde urmează a se cultiva porumb şi floarea-soarelui s-au executat arături adînci de toamnă, la 28-30 cm adîncime. Pe restul de teren, ce n-a putut fi arat în toamnă, din cauză că S.M.T.-ul din Slobozia n-a asigurat tractoarele necesare executării pe întreaga suprafaţă a arăturilor adînci, se execută arături timpurii. Ogorul de toamnă va fi întreţinut, pînă la însămînţare, prin grăpări şi discuiri de către mecanizatorii din S.M.T. conform contractului de lucrări încheiat cu gospodăria. De asemenea, însămînţatul se va face, la timpul potrivit, şi cu mijloace mecanizate.

In acest an, colectiviştii vor acorda o grijă deosebită şi lucrărilor de întreţinere a culturilor. In acest scop, gospodăria şi-a analizat în mod serios posibilităţile de muncă ce le are pentru executarea acestor lucrări. Ea a contractat cu S.M.T.-ul executarea unui mare volum de lucrări de întreţinere a culturilor. Astfel, mecanizatorii din S.M.T. Slobozia vor lucra cu sapa rotativă 380 de ha, vor prăşi mecanic de două ori întreaga suprafaţă de 380 ha de porumb şi de trei ori suprafaţa cultivată cu floarea-soarelui. In felul acesta, colectiviştilor, care sînt puţini la număr, le rămîne doar să execute numai prăşitul manual pe rînd şi dacă va fi nevoie o praşilă la porumb, atunci cînd aceasta nu se va putea efectua cu tractorul.

Pentru ca lucrările de întreţinere a culturilor să fie făcute la timp şi bine şi pentru a cointeresa în muncă pe colectivişti, în acest an se va introduce retribuirea muncii nu numai după zilele-muncă efectuate, ci şi după rezultatele obţinute în producţie.

In felul acesta colectiviştii din Slobozia luptă să obţină în anul 1960 cel puţin 2.600 kg porumb la ha, şi 1.600 kg floarea-soarelui la ha.

V. CAZACU

Cifre şi Fapte

● In sprijinul dezvoltării zootehniei, colectiviştii din Pogăneşti, raionul Huşi, vor construi în cursul acestui an din resurse proprii două grajduri a cîte 50 capete fiecare, un saivan pentru 500 oi şi un coteţ pentru 1000 de păsări.

● Plantele tehnice aduc gospodăriilor colective mari venituri băneşti. Gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr, regiunea Bucureşti, de pildă, a obţinut anul trecut cîte 1827 kg floarea-soarelui la hectar de pe suprafaţa de 297 hectare, şi a încasat peste un milion de lei de pe urma acestei culturi.

● Colectiviştii din comuna Topoloveni, regiunea Piteşti, vor mări în curînd numărul taurinelor de la 19 la 70 de capete dintre care 30 sînt vaci de lapte şi al porcinelor de la 20 la 30 dintre care 19 scroafe.

● Gospodăria colectivă „Ecaterina Varga" din satul Răuţi, raionul Jimbolia, a obţinut anul trecut o producţie de 2.295 kg grîu la hectar de pe suprafaţa de 344 hectare.

● Adunarea generală a colectiviştilor din Mirăslău, raionul Aiud, a aprobat ca în acest an încărcătura de animale la suta de hectare să ajungă la 14 vaci de lapte, 6 scroafe şi 120 de păsări.

● Legumicultori pricepuţi, colectiviştii din satul Vizejdia, regiunea Timişoara, au obţinut anul trecut 25.000 lei la hectar din valorificarea legumelor.

● Pentru a feri de inundaţii suprafaţa de peste 200 ha teren arabil şi 100 ha păşune şi fîneaţă, colectiviştii din comuna Cîrja, raionul Murgeni, regiunea Iaşi, vor executa prin muncă voluntară lucrări de indiguire în lunca Prutului.

● Punînd accent deosebit pe furajarea vacilor, în 1959 colectiviştii din Comloşul Mare, raionul Jimbolia, au obţinut în medie 2.850 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

● Gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Mitoc, raionul Bîrlad, a obţinut de la stat un credit de 75.000 lei pentru cumpărarea de vaci de lapte. Cu aceşti bani şi cu cei din fondurile proprii, gospodăria va putea cumpăra cele 47 vaci cu care va mări în acest an ferma zootehnică.

De la întovărăşirea agricolă, la gospodăria colectivă

Gospodăriile agricole colective din raionul Ilia, regiunea Hunedoara, au obţinut anul trecut recolte mari la hectar, superioare celor realizate de întovărăşirile agricole. Dezvoltînd multilateral producţia şi vînzînd cantităţi sporite de cereale statului, gospodăriile colective din acest raion au mărit veniturile băneşti şi totodată cîştigurile personale ale colectiviştilor. Realizările obţinute în sporirea producţiei şi creşterea nivelului de trai al colectiviştilor au fost urmărite cu interes de ţăranii întovărăşiţi. Ţăranii întovărăşiţi din satul Teiu, de exemplu, au vizitat gospodăriile colective din Simeria Veche şi Rapoltu Mare, interesîndu-se de viaţa şi munca colectiviştilor. Prin fapte concrete colectiviştii le-au demonstrat ţăranilor întovărăşiţi superioritatea şi avantajele muncii în comun în gospodăria agricolă colectivă. Ca urmare, 98 de familii de ţărani întovărăşiţi din acest sat au inaugurat, duminică, o gospodărie colectivă. Pentru a cinsti memoria eroilor ceferişti şi petrolişti căzuţi în 1933 în lupta împotriva regimului burghezo-moşieresc, colectiviştii au hotărît ca gospodăria lor să poarte denumirea de „16 Februarie 1933".

Angajamente mobilizatoare

Pe baza experienţei dobîndite anul trecut, gospodăria de stat Coţuşca, regiunea Suceava, a adresat de curînd o chemare la întrecere tuturor gospodăriilor de stat din regiune.

Colectivul de muncă al acestei unităţi s-a angajat să obţină în acest an o producţie de 2.600 kg grîu la hectar la un preţ de cost de 0,48 lei kg, 3.000 kg orz la hectar cu 0,40 lei kg, 3.000 kg porumb boabe la hectar cu 0,50 lei kg, 1.600 kg floarea-soarelui la hectar cu 0,80 lei kg. şi cel puţin 40.000 kg. porumb pentru siloz la hectar cu 0,05 lei kg.

Printr-o furajare şi îngrijire bună, mulgătorii gospodăriei s-au angajat să obţină 4.000 litri lapte pe cap de vacă furajată cu 0,95 lei litrul şi cîte 45 litri pe cap de oaie furajată cu 1,50 lei litru.

Pentru extinderea culturilor irigate

La gospodăria de stat Salonta, regiunea Oradea, au avut loc de curînd lucrările unei conferinţe interregionale la care au luat parte ingineri şefi din gospodăriile de stat şi specialişti în probleme de irigaţii din regiunile Baia Mare, Cluj, Autonomă Maghiară şi Oradea.

Cu acest prilej, tov. Gh. Feder, inginerul şef al Trustului Gostat Oradea, a prezentat un referat cu privire la importanţa extinderii culturilor irigate. Tov. Gh. Niculin, inginer în cadrul Trustului Gostat Oradea, a vorbit despre pregătirea terenurilor ce urmează a fi irigate. S-au mai prezentat referate valoroase cu privire la folosirea utilajelor pentru irigat, mecanizarea lucrărilor pe terenurile amenajate pentru irigat etc.

Participanţii la consfătuire au vizitat terenurile gospodăriei de stat Salonta ce vor fi irigate în acest an.

LA PLANTATUL POMILOR

In ultimii ani colectivişti din Ciochina, regiunea Bucureşti, au plantat cu pomi şi vie 16 hectare. In această primăvară ei vor mai planta 5 ha cu pomi şi 6 ha cu vie. De curînd colectiviştii din brigada pomiviticolă condusă de M. I. Calmic au început plantatul pomilor. In fotografie: un grup de colectivişti la plantatul pomilor.

La S. M. T. Viziru

Sfatul S.M.T.-mijloc de strîngere a legăturilor între mecanizatori şi colectivişti

Orice bun gospodar înainte de a porni la o treabă îşi face un plan, chibzuieşte bine şi amănunţit toate posibilităţile, pentru ca munca să se desfăşoare cu spor. Ca buni gospodari, mecanizatorii de la S.M.T. Viziru, regiunea Galaţi, unitate fruntaşă pe ţară, şi-au întocmit şi ei planul pe anul în curs. De curînd în cadrul Sfatului S.M.T., conducătorii staţiunii, împreună cu reprezentanţii celor 23 de gospodării colective din raza de activitate a S.M.T.-ului, au chibzuit, cum să se desfăşoare munca pentru ca sarcinile ce revin mecanizatorilor, să fie duse la bun sfîrşit.

In cadrul lucrărilor şedinţei Sfatului S.M.T., preşedintele acestuia, tov. director Vasile Barbu, a trecut în revistă realizările dobîndite de staţiune în anul trecut, ca urmare a traducerii în viaţă a planului de măsuri tehnico-organizatorice stabilit de Sfaturile S. M. T. In anul ce s-a scurs S.M.T. Viziru a realizat un volum total de 95.226 hantri, cu peste 15.000 hantri peste plan. Totodată preţul de cost al lucrărilor a fost mult redus. Astfel, în loc de 104,33 lei, fiecare hantru a costat aici numai 68,27 lei. Dacă înmulţim hantrii realizaţi cu banii economisiţi pe fiecare hantru, aflăm că economia globală se urcă la 3.433.849,56 lei. Pe cap de muncitor, productivitatea muncii a înregistrat o creştere de 40 la sută, cîştigul mediu ridicîndu-se la 1.194 lei lunar.

Ce a stat la baza acestor frumoase succese? Este vorba în primul rînd de permanentizarea brigăzilor de tractoare care au muncit şi muncesc în aceleaşi unităţi de mai mulţi ani. In felul acesta s-a închegat o strînsă colaborare între mecanizatori şi colectivişti. Majoritatea tractoriştilor sînt colectivişti şi lucrează de regulă în gospodăria lor.

In campanie, mecanizatorii S.M.T.-ului Viziru au căutat în permanenţă să folosească întreaga capacitate de lucru a parcului de tractoare şi maşini. Aceasta s-a obţinut, îndeosebi, prin utilizarea cuplurilor de maşini şi a agregatelor complexe, formîndu-se 22 de cupluri din disc şi semănătoare sau cultivator plus semănătoare. Ca urmare a folosirii pe scară largă a cuplurilor de maşini, cît şi organizării lucrului în două schimburi şi în schimburi prelungite, sarcina pe tractor convenţional a crescut de la 512 hantri planificaţi la 600 de hantri. De asemenea, productivitatea muncii pe tractor fizic a sporit de la 713 la 858 hantri. Fără îndoială că succesele dobîndite se datoresc şi îngrijirii exemplare a parcului de maşini şi tractoare, cît şi alimentării motoarelor cu carburanţi în condiţii de perfectă curăţenie.

La obţinerea bunelor rezultate din anul trecut au contribuit toţi mecanizatorii, şi îndeosebi cei din brigăzile conduse de Ion Zoltoreanu şi Zarnea Alexandru. Aproape 20 de tractorişti de aici au efectuat peste 1000 de hantri, fără reparaţii; în fruntea acestora sînt: Mungiu Costică, Coman Ştefan, Doagă Ion, Lică Gheorghe, Băjănaru Ion, Mungiu Ilie, care au realizat anual între 1.234 — 1.545 hantri.

Că relaţiile dintre mecanizatori şi colectivişti au fost mai strînse şi mai bune ne-o dovedeşte faptul că în campanii agricole tractoarele n-au stat din cauza neeliberării terenului de către colectivişti, neaprovizionării cu carburanţi şi seminţe sau nedeservirii agregatelor. Ca urmare, maşinile au mers din plin, lucrările s-au făcut bine şi la vreme, aceasta făcînd ca gospodăriile colective să obţină, cu sprijinul tractoriştilor, succese de seamă în producţie. Atunci cînd s-a ivit necesitatea executării unei praşile, tractoriştii nu au întîrziat nici o oră cu executarea ei (aici s-au executat cîte 2—3 praşile mecanice pe 8.727 de ha).

In raza de activitate a S.M.T.-ului Viziru, lucrările de arături şi treieratul sînt complet mecanizate, iar la altele, printre care semănatul şi recoltatul s-au atins procente între 75-90 la sută. Pe lîngă aceasta, acordînd calităţii lucrului efectuat o atenţie deosebită, colectiviştii au avut posibilitatea să obţină recolte bogate. La grîu, bunăoară, G.A.C. „Drumul lui Lenin" din Viziru, a obţinut 2.010 kg la ha, iar colectiviştii din comuna Bordei Verde peste 2.800 kg porumb boabe la ha. Şi aceasta în condiţii de secetă prelungită.

La îndemnul inginerilor S.M.T.-ului, în frunte cu agronomul şef, tov. ing. Mihai Apostol, colectiviştii din raza de activitate au organizat în anul trecut 16 loturi demonstrative de pe care s-au obţinut producţii record, ca: 90.000 kg sfeclă de zahăr la G.A.C. Bordei-Verde, 7.562 kg porumb la ha la G.A.C. Golaşei etc.

Colectiviştii din zona de lucru a S.M.T.-ului Viziru au primit un sprijin preţios de la mecanizatori şi pe linia executării de lucrări mecanizate şi în alte sectoare. In sectorul zootehnic, de pildă, mecanizatorii au cosit fîn, au tocat furaje (18.886 tone), asigurînd în medie cîte 5 tone furaje însilozate de fiecare vacă furajată, tocate de S.M.T. Totodată S.M.T.-ul a ajutat la introducerea micii mecanizări în grajduri. Astfel, de curînd, la G.A.C. „Nicolae Cristea" din comuna Viziru, s-a introdus într-un grajd de 80 de capete adăpători automate.

Cu toate succesele obţinute, Sfatul S.M.T. a scos în evidenţă şi unele lipsuri legate atît de munca S.M.T.-ului (unele lucrări care au trebuit a fi refăcute), cît şi de cea a gospodăriilor colective. Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, Sfatul S.M.T. a luat hotărîri corespunzătoare.

Pentru 1960 sarcinile S.M.T.-ului sînt mult sporite. Planul de producţie prevede executarea unui volum de lucrări de 103.721 hantri (din care în primăvară 30.437 hantri), cu un preţ de cost de 70 de lei pe hantru, o productivitate medie anuală de 543 hantri pe tractor convenţional şi un consum mediu de 11,3 kg carburant principal la hantru. Staţiunea a luat toate măsurile tehnico-organizatorice pentru deplina reuşită a sarcinilor de plan. Printre altele, reparaţia utilajului a fost terminată înainte de data planificată, planul de producţie a fost în întregime acoperit prin contractări, brigăzile de tractoare au fost trimise la unităţi şi au început lucrul. Pînă în prezent s-au executat lucrări de arături, cultivaţie, transporturi şi semănat la diferite gospodării colective care totalizează aproape 3.000 de hantri.

L. ION

Au început fătările la oi

In gospodăria agricolă de stat Slobozia regiunea Bucureşti, la brigada de ovine condusă de tovarăşul Gulea Gheorghe se munceşte intens pentru îngrijirea mieilor noi născuţi. In fotografie: brigadierul şi inginerul şef arată directorului gospodăriei doi miei din cei aproape 700 fătaţi pînă la 20 februarie.

Folosirea îngrăşămintelor locale în legumicultură

In afară de gunoiul de grajd care este folosit intensiv mai ales pentru încalzirea răsadniţelor, în gospodării există unele îngrăşăminte locale ca cenuşa, gunoiul de păsări, fecale, diferite gunoaie organice, frunze, mraniţă şi altele, care pot fi utilizate cu succes şi în legumicultură.

Cenuşa este un îngrăşămînt complex care alături de potasiu şi fosfor conţine calciu şi microelemente. Cenuşa care rezultă în mod obişnuit de la încălzire conţine pînă la 10 la sută potasiu şi 3 la sută fosfor. De la fiecare vatră de foc se pot strînge în cursul anului cel puţin 40 kg. cenuşă. Pentru a-şi păstra conţinutul în potasiu cenuşa trebuie depozitată sub un şopron uscat ferită de ploaie şi zăpadă.

Cenuşa se întrebuinţează la îngrăşarea de bază şi fazială a cartofilor, roşiilor, ardeilor, vinetelor şi altor legume, putînd înlocui cu succes îngrăşămîntul potasic. Cel mai bine

Colţul legumicultorului

este să se folosească cenuşa în amestec cu îngrăşămintele organice şi cu îngrăşămintele minerale azotate şi fosfatice. La îngrăşarea de bază se pot folosi 600 pînă la 1.000 kg. cenuşă la ha, iar la îngrăşările faziale, 200-400 kg/ha.

Unele gospodării agricole de stat şi colective au obţinut în producţie rezultate bune prin folosirea cenuşei. Astfel, la G.A.S. Saligny, din regiunea Constanţa, au fost aplicate, ca îngrăşăminte de bază, la cultura cartofilor, 700 kg cenuşă împreună cu 20 tone gunoi de grajd la hectar. In felul acesta a fost realizat un spor de producţie de 35 la sută faţă de cultura unde s-a folosit numai îngrăşămîntul organic.

Gunoiul de păsări provenit din fermele avicole este, de asemenea, un îngrăşămînt complet, cu acţiune rapidă. **De aceea, se recomandă ca el să fie utilizat mai mult pentru îngrăşarea legumelor în timpul perioadei de vegetaţie.**

De la fiecare găină se obţin anual 5-6 kg găinaţ care conţine 1,6 la sută azot, 1,5 la sută fosfor şi 0,8 la sută potasiu. Găinaţul poate fi dat ca îngrăşămînt suplimentar la roşii în doze de 400-500 kg/ha. Se poate practica şi udarea legumelor cu găinaţ diluat de 10-20 ori cu apă. Pentru înlăturarea pierderilor de azot în timpul păstrării, se recomandă ca peste găinaţul proaspăt adus din coteţe să se presare mraniţă uscată, pleavă, paie tocate etc. Materialele sus arătate se dau în cantitate de 25-30 la sută din greutatea găinaţului proaspăt. De asemenea, găinaţului i se mai poate adăuga superfosfat praf în cantitate de 6 la sută.

O rezervă importantă pentru îngrăşarea legumelor o constituie materiile fecale. Acestea pot fi folosite ca îngrăşămînt de bază în legumicultură, după compostarea lor cu paie tocate, mraniţă, gunoaie organice, furaje alterate, turbă, socotindu-se la 1 parte fecale, 3-6 părţi din materialele de mai sus (în funcţie de umiditatea acestora). După fermentare, compostul obţinut se poate da ca îngrăşămînt de bază, în doze de 20-30 to/ha.

Se ştie că în legumicultură se simte de multe ori lipsa gunoiului de grajd îndeosebi la încălzirea răsadniţelor. In locul acestuia se poate pregăti un **gunoi artificial** de cea mai bună calitate, folosind paie de cereale, frunze, furaje grosiere alterate, pleavă, vrejuri şi alte resturi organice din gospodărie. Pentru ca fermentarea să se declanşeze rapid şi cu degajare abundentă de căldură, la aceste materiale sărace în azot trebuie adăugate la o tonă de substanţă organică uscată, 5-10 kg azotat de amoniu şi 10 kg cenuşă sau praf de calcar pentru a împiedica acidifierea amestecului şi scăderea ritmului de fermentare. După umectare, amestecul se îndeasă bine şi se acoperă cu pămîntul de răsadniţă.

In gospodăriile legumicole situate în apropierea oraşelor, pentru paturile calde şi semi-calde din răsadniţe se pot folosi cu succes gunoaiele menajere care fermentează bine şi fără adausuri minerale. In timpul fermentării, temperatura ridicată distruge eventualii germeni patogeni din gunoaiele menajere, iar acestea se transformă într-o masă omogenă de mraniţă care poate fi utilizată la îngrăşarea la cuib, la plantare, sau pentru îngrăşarea de bază a culturilor legumicole.

Ing. BORLAN ZENOVIU

Sarcini urgente

In prezent, în întreaga ţară continuă cu intensitate sporită acţiunea de încheiere a contractelor pentru cereale, floarea-soarelui şi legume din recolta acestui an. Intr-o serie de regiuni, în care organele sfaturilor populare şi ale cooperaţiei de consum au muncit cu sîrg, s-au şi dobîndit o serie de rezultate frumoase.

De pildă, pînă către sfîrşitul lunii februarie în regiunea Constanţa se realizase sarcina de contractare la grîu în procent de peste 101 la sută, la orz cu 100 la sută, la porumb cu peste 99 la sută, iar la floarea-soarelui cu peste 100 la sută. Succese importante s-au obţinut şi în regiunile Timişoara, Cluj, Autonomă Maghiară, Stalin, Galaţi, Baia Mare şi Bacău.

In unele raioane, gospodăriile colective au fost îndrumate să încheie contracte nu numai pe un an, ci pe termen lung. Aşa au şi procedat între multe altele, gospodăriile colective din comunele Mircea Vodă, Ianca, Filipeşti, Cireşu din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi sau gospodăriile colective „Viaţa Nouă" şi „Octombrie Roşu" din raionul Lehliu.

In regiunea Cluj, membrii întovărăşirilor agricole au încheiat contracte pe termen lung, în comun.

Nu la fel s-a muncit însă în regiuni cum sînt: Suceava, Craiova, Oradea sau Ploeşti unde pînă acum rezultatele dobîndite sînt slabe. Unele întovărăşiri agricole din aceste regiuni — neanalizînd temeinic posibilităţile existente — au încheiat contracte pentru cantităţi de produse sub posibilităţile lor reale.

Pentru ca în acest an fondul central al statului să primească cantităţi cît mai mari de cereale, floarea-soarelui, fasole şi alte produse de care au nevoie oamenii muncii, este bine ca unităţile agricole cooperatiste care au contractat grîu, porumb, floarea-soarelui etc. în cantităţi mai mici decît au posibilitatea să vîndă statului, să analizeze încă o dată disponibilul pentru valorificat şi să încheie contracte la nivelul posibilităţilor reale ale unităţilor.

Nu trebuie uitat că în numeroase raioane din ţară în aceste zile se înscriu în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole alte multe familii de ţărani muncitori. In astfel de unităţi, ca şi în cele ce iau fiinţă, este bine ca tovarăşii trimişi de către comitetele executive ale sfaturilor populare şi de către cooperativele de consum în munca de încheiere a noilor contracte să-i ajute pe colectivişti şi întovărăşiţi să contracteze cantităţi de produse care să corespundă într-adevăr posibilităţilor pe care le au unităţile respective. O atenţie deosebită trebuie să se acorde contractărilor pe termen lung (cel puţin pe cinci ani).

I. ALEXANDRU

Directorii G. A. S. Caracal şi Slobozia n-au procedat bine

In ultimii ani, în gospodăriile de stat au fost organizate circa 900 brigăzi de mecanizare completă care şi-au dovedit pe deplin superioritatea faţă de brigăzile simple de tractoare. Brigăzile de mecanizare completă au obţinut producţii cu 26—65 la sută mai mari şi la un preţ de cost mai mic cu 30—35 la sută, dovedindu-se un factor important în obţinerea de recolte bogate la hectar.

Convingîndu-se de acest adevăr, consiliile multor gospodării de stat din diferite regiuni ale ţării au trecut încă de anul trecut la organizarea tuturor mecanizatorilor din unităţile respective în brigăzi de mecanizare completă. Rezultatul a fost că în 1959, în astfel de gospodării de stat a crescut volumul lucrărilor executate cu fiecare tractor fizic, a fost extinsă mecanizarea muncilor şi în alte sectoare cum ar fi legumicol, zootehnic etc.

Avînd în vedere toate cele de mai sus, Departamentul Gospodăriilor de Stat a elaborat de curînd un nou regulament de organizare, funcţionare, salarizare şi premiere a membrilor acestor brigăzi. Intre altele, noul regulament prevede că acestor brigăzi li se vor repartiza numai culturi care cer un volum mare de lucrări mecanizate; totodată, el îmbunătăţeşte condiţiile de salarizare şi premiere a mecanizatorilor în funcţie de îndeplinirea planului de producţie.

Ar fi fost firesc aşadar ca în toate gospodăriile de stat din ţară să se acorde organizării unor astfel de brigăzi o atenţie sporită. Nu mică mi-a fost mirarea însă cînd, poposind nu de mult timp la gospodăria de stat Caracal, am aflat că în locul celor 4 brigăzi de mecanizare completă cîte existau aci pînă la sfîrşitul anului 1959, în prezent funcţionează 3 brigăzi simple. De asemenea, stînd de vorbă zilele trecute cu tov. Ardeleanu, preşedintele comitetului sindical de la gospodăria de stat Slobozia, regiunea Bucureşti, am aflat că cele 3 brigăzi de mecanizare completă ce au funcţionat în 1959 au fost... transformate în brigăzi simple.

Poate cineva ar putea să creadă că în gospodăriile de stat citate mai sus, desfiinţarea brigăzilor de mecanizare completă s-a datorat faptului că activitatea lor n-a fost corespunzătoare scopului urmărit. Dar faptele dovedesc contrariul.

La gospodăria de stat Caracal, cu toate condiţiile de secetă din anul trecut, planul de producţie la orz, ovăz, mazăre etc., pe terenurile lucrate de brigăzile de mecanizare completă, a fost îndeplinit şi depăşit. In toamna trecută, brigăzile respective au executat la timp însămînţările de grîu şi orz şi au îndeplinit întregul plan de arături adînci. Ele au obţinut şi economii de piese de schimb şi carburanţi în valoare de peste 45.000 lei.

Dar la gospodăria de stat Slobozia? Anul trecut brigăzile de mecanizare completă conduse de tov. Dimcea Ştefan, Decu Aurel şi Budu Niculae au executat lucrări mecanizate pe suprafeţe cu mult mai mari decît cele înscrise în contractul de lucru. Cu fiecare tractor din brigăzile respective s-au realizat cîte 500 hantri, în loc de 370 hantri cît era planificat.

O analiză cît de sumară a oricăreia din cele 3 brigăzi de mecanizare completă de aci demonstrează pe deplin randamentele înalte obţinute. De exemplu, brigada nr. 3 compusă din 8 tractoare şi condusă de mecanicul agricol Budu Niculae a realizat 6.192 hantri, în loc de 4.800 hantri cît a avut planificat — obţinînd şi economii de 49.536 de lei; preţul de cost al hantrului a fost de 82 de lei, cu 8 lei sub cel planificat. Şeful de brigadă Budu a executat el singur 845 de hantri, mecanizatorul Pletea D-tru 914 hantri, mecanizatorul Pletea Ion 815 hantri, Apetri Gh. 812 hantri etc. Demn de reţinut e faptul că fiecare mecanizator a lucrat în medie nu 100 de hectare cît era prevăzut în contract, ci aproape cîte 200 de hectare.

Atunci de ce în gospodăriile de stat de mai sus au fost desfiinţate brigăzile de mecanizare completă?

Pentru că — răspundem noi — aci unele prevederi ale noului regulament de organizare, funcţionare, salarizare şi premiere a mecanicilor agricoli din brigăzile de mecanizare completă au fost înţelese anapoda de către tovarăşii cu munci de răspundere din consiliile gospodăriilor. In loc să-i mobilizeze pe mecanizatori să-şi ridice gradul de calificare spre a avea cunoştinţele teoretice şi practice cerute, în loc să se străduiască a încadra brigăzile cu cei mai buni mecanici agricoli din gospodărie, în loc să-i stimuleze a munci cu şi mai mult sîrg spre a răspunde cu cinste sarcinilor importante ce le-au fost încredinţate (între altele noul regulament prevede că evidenţa pe fiecare tractor a lucrărilor agricole executate, a consumurilor de carburanţi şi piese, precum şi a reparaţiilor se ţine de aci înainte de către şeful brigăzii de mecanizare completă) — mecanicii şefi ai gospodăriilor respective au mers pe drumul cel mai „uşor" stabilind că în aceste unităţi... nu ar exista mecanizatori care să poată îndeplini aceste obligaţii şi că deci, brigăzile trebuie să redevină... simple!

— Le-ar fi fost greu şefilor de brigăzi să ţină şi evidenţa lucrărilor agricole executate — mi-a spus tov. ing. Morărescu Eugen, mecanicul şef al gospodăriei de stat Slobozia.

Iar cînd i-am reamintit că la gospodăria de stat învecinată — Andrăşeşti s-au găsit soluţii juste pentru ţinerea evidenţelor respective, motivarea a fost pe cît de laconică pe atît de neîntemeiată:

— Mecanizatorii noştri n-au încă o pregătire corespunzătoare...

Socotim că în cazuri ca cele de mai sus s-a procedat greşit şi contrar indicaţiilor date de către Direcţia mecanizării din Departamentul Gospodăriilor de Stat cu privire la organizarea brigăzilor de mecanizare completă. De aceea, se impune ca Trustul Gostat respectiv să analizeze în cel mai scurt timp şi cu spirit de răspundere, situaţiile semnalate şi să ajute gospodăriile de stat Caracal şi Slobozia să menţină brigăzile de mecanizare completă organizîndu-le temeinic munca.

ION DRINCU

Din Uniunea Sovietică

ANGAJAMENTELE BRIGĂZII COLHOZNICE

Aş vrea să vorbesc despre planul septenal al brigăzii de ciobani, condusă de Amanat Sasimanov. Brigada e compusă din trei oameni: şeful brigăzii şi ajutoarele sale Akauvai şi Djouskan Sasimanov. Ei îngrijesc 660 oi de rasă chirghiză cu lînă fină. Pe baza condiţiilor existente, noi am făcut calculele respective. Conform planului septenal, brigada trebuie să crească 4.045 miei, să tundă 11.096 kilograme de lînă fină şi să predea statului 14.500 kg. carne.

Antrenată în întrecerea socialistă, brigada de ciobani şi-a luat angajamentul să îndeplinească planul septenal în cinci ani. Pe ce posibilităţi reale s-au bazat oierii luîndu-şi acest angajament? Desigur, a creşte în cinci ani 4.045 miei nu e uşor. Asta înseamnă că anual, în staul e necesar să fie şi să se păstreze 809 capete de tineret, sau cîte 147 miei de la fiecare sută de oi.

Amanat Sasimanov, la fel ca şi ceilalţi ciobani din colhozul nostru şi-au însuşit multe lucruri de la crescătorii de oi fruntaşi din Priissikk-Ulie. El a fost la sovhozul „Orgociov", la renumitul maistru crescător de oi, Erou al Muncii Socialiste, Imrebui Ilipbaev şi a văzut cum sînt îngrijite oile iarna, i-a plăcut ordinea exemplară din staulele sovhozului. In boxele în care se aflau oi cu miei se schimbă regulat aşternutul; pereţii sînt proaspăt văruiţi; în toate încăperile există o bună ventilaţie. Pe lîngă fîn, oilor li se mai dă porumb însilozat, furaje concentrate. După această vizită Amanat a introdus acelaşi sistem şi la el în brigadă.

Anul trecut am avut ocazia să fac parte dintr-o delegaţie care a vizitat pe crescătorii de vite din Stavropol. Reintors din această vizită, am povestit multe lucruri instructive ciobanilor din artelul nostru agricol. Le-a trezit un viu interes în special existenţa aşa ziselor fătări comasate. Lucrul acesta, au zis ei, este foarte convenabil pentru colhoz: trei fătări în doi ani! Şi cînd ciobanii şi-au luat angajamentul să îndeplinească înainte de termen planul septenal, ei se bazau deja pe intenţia de a aplica metoda fătărilor comasate. In următorii patru ani, oile îngrijite de brigada de ciobani a lui Amanat Sasimanov vor făta de şase ori. In felul acesta, în 1963, planul septenal la tineretul ovin va fi îndeplinit.

In popor se spune: vaca are laptele pe limbă. Acelaşi lucru se poate spune şi despre lînă. Dacă oaia va primi o hrană bună, va da o cantitate mai mare de lînă. Calitatea acestei lîne va fi, de asemenea, mai bună. Amanat Sasimanov ştie foarte bine acest lucru. In perioada toamnă-iarnă, el a introdus în raţia alimentară a oilor, porumb însilozat. Iarna, fiecare oaie mamă va primi în timp de 24 de ore cîte 3 kilograme furaje suculente.

Pentru oile îngrijite de această brigadă sînt rezervate 198.000 kg. de siloz. In plus, au fost depozitate 132.000 kg. de fîn înspicat şi 13.200 kg. de furaje concentrate.

Prin îmbunătăţirea alimentaţiei oilor şi prin alte măsuri, brigada va obţine în medie cîte 4 kg. de lînă de la o oaie în anul 1960. In 1963, se vor obţine 4,8-5 kg. de lînă de la fiecare oaie.

In fiecare an, brigada va da statului în primii ani ai septenalului cîte 14.500 kg. carne de oaie de cea mai bună calitate. După calculele efectuate, brigada de ciobani va da colhozului în cinci ani un venit de circa un milion.

SEVCENCO S.
zootehnician în colhozul „Stalin", raionul Karakolsk

Vizita lui N. S. HRUŞCIOV în ţările Asiei de sud-est

O contribuţie importantă la cauza păcii şi prieteniei între popoare

Rezultatele vizitei lui N. S. Hruşciov în Indonezia, ale convorbirilor pe care preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice le-a avut cu preşedintele Sukarno şi alţi conducători ai Republicii Indonezia au fost consemnate în Declaraţia comună sovieto-indoneziană semnată în ziua de 28 februarie, în acordul general de colaborare economică şi tehnică şi în acordul privitor la dezvoltarea relaţiilor culturale dintre cele două ţări. Aceste documente reprezintă, după cum a apreciat N. S. Hruşciov în cadrul conferinţei de presă care a avut loc la Djakarta, o contribuţie importantă la cauza comună a luptei tuturor popoarelor pentru lichidarea „războiului rece" şi slăbirea încordării internaţionale. Ele sînt pătrunse de spiritul înţelegerii reciproce şi deschid largi perspective colaborării între Uniunea Sovietică şi Indonezia pe baza principiilor coexistenţei paşnice, întăririi păcii şi prieteniei între popoare.

Declaraţia comună sovieto-indoneziană reflectă identitatea de vederi a guvernelor celor două ţări într-o sferă largă de probleme ca, de pildă, aceea a luptei pentru pace, a combaterii colonialismului, precum şi în privinţa altor importante aspecte ale situaţiei internaţionale şi ale relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Republica Indonezia. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi preşedintele Republicii Indonezia, se spune în Declaraţie, au subliniat că orice divergenţă între state trebuie să fie rezolvată prin mijloace paşnice. Declaraţia exprimă speranţa profundă a guvernelor U.R.S.S. şi Indoneziei că actuala conferinţă de la Geneva a reprezentanţilor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii şi Angliei în problema încetării experienţelor cu arma nucleară va putea ajunge în curînd la un acord favorabil a cărui încheiere ar contribui la micşorarea continuă a încordării internaţionale. In Declaraţie se spune că în cursul schimbului de păreri între N. S. Hruşciov şi A. Sukarno a fost discutată problema apropiatei conferinţe la nivel înalt, care urmează să aibă loc la Paris şi că guvernul Indoneziei şi-a exprimat speranţa că această conferinţă va putea întreprinde acţiuni concrete în domeniul dezarmării. In această ordine de idei, guvernul Indoneziei declară că sprijină propunerea Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală şi îşi exprimă speranţa că ea va fi înfăptuită.

In cursul tratativelor care au avut loc între N. S. Hruşciov şi preşedintele Sukarno, au fost examinate problemele colaborării economice dintre U.R.S.S şi Republica Indonezia. Ajutorul economic şi tehnic pe care Uniunea Sovietică îl acordă Indoneziei — ca de altfel şi ajutorul acordat altor ţări care suferă încă urmările stăpînirii coloniale — este destinat în primul rînd construirii unor mari întreprinderi industriale. In acordul general de colaborare economică şi tehnică încheiat între U.R.S.S. şi Indonezia se prevede că Uniunea Sovietică va sprijini Republica Indonezia în construirea de întreprinderi ale metalurgiei, feroase şi neferoase, întreprinderi ale industriei chimice, fabrici textile şi obiective agricole necesare dezvoltării economice generale a Indoneziei. Guvernul sovietic va sprijini, de asemenea, Indonezia în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Acest sprijin va include livrarea unui reactor atomic pentru desfăşurarea lucrărilor de cercetări ştiinţifice şi pentru instruirea specialiştilor.

Potrivit acordului de colaborare economică, guvernul U.R.S.S. acordă guvernului Indoneziei un credit în sumă de 250 milioane dolari americani cu o dobîndă anuală de 2,5 la sută; organizaţiile sovietice — se spune în acord — sînt gata să execute lucrări de proiectare pentru întreprinderile şi obiectivele care urmează să fie construite cu ajutorul Uniunii Sovietice, să livreze pentru aceste întreprinderi şi obiective utilajul şi materialele care nu pot fi procurate în Indonezia şi să acorde ajutor tehnic pentru construirea, montarea şi reglarea utilajului, precum şi pentru darea în exploatare a întreprinderilor.

Acordul de colaborare culturală reflectă, de asemenea, spiritul de înţelegere şi prietenie în care s-au desfăşurat tratativele sovieto-indoneziene. Cele două părţi — se spune în acordul amintit — vor contribui în măsura posibilităţilor şi necesităţilor la dezvoltarea colaborării, schimbului de experienţă şi de realizări în domeniul ştiinţei, învăţămîntului superior şi instrucţiunii, ocrotirii sănătăţii, literaturii, artei şi sportului. Va fi stimulată, pe bază de reciprocitate, colaborarea în domeniul difuzării cărţilor şi revistelor şi în domeniul radiodifuziunii şi cinematografiei. Acordul prevede extinderea vizitelor reciproce ale oamenilor de ştiinţă şi cultură, schimburi de studenţi etc.

Vizita tovarăşului N. S. Hruşciov în Indonezia a dus, după cum se vede, la rezultate bogate pe tărîmul întăririi prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Indoneziei, al lărgirii colaborării economice şi tehnice dintre cele două state. Colaborarea sovieto-indoneziană se bazează pe principiul egalităţii, avantajului reciproc, respectării suveranităţii şi neamestecului reciproc în treburile interne ale părţilor. Ea ajută poporului indonezian să asigure un avînt economic şi cultural al ţării sale, şi reprezintă, totodată, o valoroasă contribuţie la dezvoltarea unor relaţii prieteneşti între state în general şi la întărirea păcii în lume.

★

La 1 martie tovarăşul N. S. Hruşciov şi-a încheiat vizita în Indonezia. Pe bordul unui avion „IL. — 18", înaltul oaspete şi persoanele care îl însoţesc au părăsit Djakarta, îndreptîndu-se spre Calcutta, capitala Bengalului de Vest, unde au ajuns în aceeaşi zi. La sosirea pe aerodromul „Dum-Dum", pavoazat sărbătoreşte cu drapelele de stat sovietic şi indian, N. S. Hruşciov a fost întîmpinat de J. Nehru, primul ministru al Indiei, precum şi de conducători ai statului Bengalul de Vest.

In cinstea şefului guvernului sovietic la Calcutta a avut loc un mare miting la care au luat cuvîntul N. S. Hruşciov şi primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru. Locuitorii marelui oraş Calcutta au făcut înaltului oaspete sovietic o primire excepţional de caldă şi de cordială.

Miercuri dimineaţa, N. S. Hruşciov a sosit în Afganistan, ultima din cele patru ţări ale Asiei de sud-est vizitate de preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice în decursul călătoriei sale începute la 11 februarie.

La alegerea noului comitet al sindicatului

Cînd l-am întrebat pe tov. Ursu Alexandru, contabilul şef al gospodăriei de stat Perieţi, regiunea Bucureşti, care a fost bilanţul acestei unităţi în 1959, chipul i s-a luminat de un zîmbet larg şi mi-a răspuns cu vădită mîndrie:

— Cu beneficii în valoare de 2.337.000 de lei, faţă de planul de beneficii de 1.200.000 lei...

De la tov. Ursu Alexandru şi de la diferiţi muncitori din gospodărie, am aflat că în 1959 planul de producţie a fost depăşit în multe sectoare.

— La obţinerea acestor succese, mi-a spus tov. Ursu ne-a ajutat şi ne ajută mult comitetul sindicatului nostru şi organizatorii grupelor sindicale. Indrumaţi de către organizaţia de partid, membrii comitetului sindicatului au ştiut într-adevăr să creeze între oameni un puternic avînt în muncă.

Astfel stînd lucrurile, mă aşteptam ca tovarăşii care au participat la adunarea pentru alegerea noului comitet al sindicatului şi care au luat cuvîntul să fi scos în relief mai mult succesele. Mi-am dat seama însă că ei nu sînt nici pe departe mulţumiţi cu ceea ce s-a realizat în gospodărie pînă acum, atît în ce priveşte rezultatele în producţie, cît şi în munca sindicală. Aşa se face că cei mai mulţi dintre tovarăşii care au luat cuvîntul la adunare au făcut observaţii critice şi au venit cu propuneri preţioase.

După prezentarea dării de seamă (de către tov. Cernica C-tin, preşedintele comitetului), a raportului asupra proiectului de buget pe 1960 şi a celui cu privire la asigurările sociale, primul care s-a înscris la discuţii a fost însuşi directorul gospodăriei de stat Perieţi, tov. Gh. Vîlceanu. In cuvîntul său, el s-a oprit amănunţit asupra lipsurilor existente. Astfel, între altele, tov. Gh. Vîlceanu a arătat că deşi în contractul colectiv pe 1959 era prevăzută construirea la centrul gospodăriei a unei băi, construcţia respectivă n-a fost realizată din cauză că instalaţia de apă n-a fost terminată. Aceasta — a spus el, va trebui să devină fapt îndeplinit în cursul anului 1960.

— De ce n-a fost terminat pînă acum noul atelier necesar reparaţiei utilajului? a întrebat mecanicul Tudorache Vişan.

— De ce darea de seamă nu s-a ocupat mai pe larg şi de munca la şcoala de viţe şi la plantaţia de portaltoi? a observat tov. Ungureanu Teodor, şeful secţiei viticole a gospodăriei. Doară anul trecut, în loc de 400.000 viţe cît erau planificate, muncitorii noştri au obţinut 614.000 viţe, reducînd preţul de cost la 970 lei mia de bucăţi, faţă de 1.090 cît era planificat şi obţinînd un beneficiu de 60.000 lei.

O foarte mare atenţie au acordat vorbitorii, activităţii sindicale şi îndeosebi muncii culturale de masă desfăşurată în gospodărie.

— Mai sînt printre noi destui salariaţi, a spus tîmplarul Stăncescu Ion, care nu participă cu sîrg la activitatea culturală. Avem tineri talentaţi şi destoinici care pot mări numărul celor care fac parte din formaţia de teatru (gospodăria a prezentat anul trecut nu mai puţin de 3 piese de teatru).

Tov. Ioinschi Silvia, muncitoare într-o brigadă pentru culturi vegetale, a cerut să se rezerve o sumă mai importantă pentru cumpărarea de instrumente muzicale, iar tov. Vaida Florian, mecanic şef de secţie, a subliniat că în general activitatea culturală putea să fie mult mai rodnică şi mai strîns legată de producţie dacă comitetul sindical s-ar fi ocupat mai îndeaproape de această problemă.

Apreciind că tov. Cernica C-tin, sudor în gospodărie, a muncit cu tragere de inimă pentru a-i mobiliza pe membrii comitetului să desfăşoare o activitate rodnică în gospodărie, adunarea generală l-a reales în funcţia de preşedinte al comitetului sindicatului. Totodată, ea a elaborat un proiect de măsuri în care, între altele, s-a hotărît ca în acest an să fie organizate cîteva excursii colective în ţară, să fie înfiinţată o casă de ajutor reciproc, să se amenajeze o pistă de popice, dezvoltîndu-se în general mişcarea de cultură fizică şi sport printre lucrătorii gospodăriei, — să fie folosite toate mijloacele şi metodele de muncă sindicală spre a se ridica întrecerea socialistă pe o treaptă superioară.

AL. RAICU

Succesele agriculturii R. P. Bulgaria

M. KIRCIEV
redactor şef adjunct al ziarului „Kooperativno Selo"

De curînd Direcţia Statistică a R. P. Bulgaria a publicat un comunicat asupra îndeplinirii planului de stat privind dezvoltarea economiei naţionale bulgare pe anul 1959, primul an care s-a scurs de la publicarea chemării partidului pentru dezvoltarea economică accelerată a ţării şi pentru îndeplinirea cu mult înainte de termen al celui de-al treilea cincinal. Cifrele arată că s-au dobîndit mari succese în toate domeniile economiei naţionale.

In domeniul agriculturii, producţia culturilor de bază a depăşit considerabil cantităţile medii anuale produse în cursul celor două cincinale (1949—1952 şi 1953—1957), ca şi acelea produse în 1958. De pildă, producţia de grîu este mai mare cu 35,8 la sută decît media producţiei anuale dobîndite în primul cincinal şi cu 20,5 la sută decît cea obţinută în al doilea cincinal. In ceea ce priveşte porumbul, producţia din 1959 depăşeşte cu 92 la sută pe cea obţinută în medie în primul cincinal şi cu 25,2 la sută pe cea din al doilea cincinal. Producţia de sfeclă de zahăr este de trei ori mai mare decît producţia medie anuală din perioada primului cincinal şi cu 65,1 la sută mai ridicată decît cea din 1958. In comparaţie cu producţia medie anuală din primul cincinal, s-a obţinut anul trecut o cantitate triplă de roşii.

In multe regiuni ale ţării, în anul trecut n-au fost condiţiuni prielnice agriculturii. Unele regiuni au fost bîntuite de secetă, iar gerul a provocat pagube pe multe zeci de mii de hectare. Totuşi, cel mai înalt randament mediu la hectar din istoria agriculturii noastre a fost obţinut în 1959. La grîu s-au obţinut 1726 kg la hectar, la porumb — 1999 kg, la orz 2056 kg, cartofi 10.199 kg. Au fost, de asemenea, producţii foarte bune la sfecla de zahăr, tutun, bumbac şi alte culturi.

Succese însemnate s-au înregistrat şi în creşterea vitelor. Anul trecut, producţia de carne a fost cu 56,6 la sută mai mare decît producţia medie anuală din primul cincinal şi cu 29,9 la sută decît cea din al doilea cincinal. Producţia de lapte de vacă este aproape de două ori şi jumătate mai mare decît producţia medie obţinută în primul cincinal şi cu 76,3 la sută mai mare decît cea dobîndită în al doilea cincinal. Numărul păsărilor a crescut cu mai mult de şase milioane şi jumătate.

Drept urmare, statul a putut să cumpere cantităţi mult mai mari de produse agricole şi să satisfacă astfel mai bine necesităţile populaţiei, mărind în acelaşi timp exportul.

Pentru a obţine aceste succese, muncitorii agricoli, agronomii şi cadrele conducătoare au lucrat cu perseverenţă. Ei au depus eforturi pentru a extinde şi consolida baza tehnico-materială a gospodăriilor cooperatiste, pentru îmbunătăţirea conducerii administrative şi pentru adoptarea unor forme mai eficace de organizare a muncii şi de retribuţie.

Anotimpul „mort" — iarna şi ultimele săptămîni ale toamnei — a fost transformat de cooperatori şi de lucrătorii din gospodăriile agricole de stat într-un anotimp de intensă muncă agricolă. Realizările au fost, într-adevăr imense.

Iată cîteva fapte:

Lucrările de irigare realizate într-un răstimp de circa 60 de ani — de la eliberarea Bulgariei de sub jugul turcesc şi pînă la instaurarea puterii populare la 9 septembrie 1944 — au permis irigarea a 35.700 ha. Numai în cursul anului precedent sau, mai precis, în timpul celor cîteva luni care au urmat chemării pentru dezvoltarea accelerată a economiei patriei, s-au făcut lucrări de irigare, asigurînd alimentarea cu apă a 200.000 hectare. Astăzi, suprafeţele irigate au atins, în Bulgaria, 650.000 ha. Inainte de sfîrşitul lui 1965, vor fi irigate circa 2.000.000 ha, adică 40 la sută din suprafaţa arabilă a ţării.

Intre altele, anul trecut s-au valorificat 150.000 hectare de pămînt înţelenit, s-a îmbunătăţit mecanizarea agriculturii, s-au mărit de două ori cantităţile de îngrăşăminte chimice folosite.

Reorganizarea administrativă, efectuată la începutul anului trecut, a apropiat organismele conducerii economice şi politice de munca practică şi a dat rezultate excelente. Astăzi, conducerile organizaţiilor raionale ale partidului şi sfaturilor populare raionale dirijează îndeaproape munca gospodăriilor agricole cooperatiste şi de stat şi a tuturor staţiunilor de maşini şi tractoare din raion.

Construirea unor mari exploatări agricole prin fuzionarea mai multor gospodării cooperatiste mici, a avut o influenţă favorabilă asupra producţiei agricole. Marile gospodării cooperatiste au posibilitatea să folosească mai bine pămînturile lor, rezervînd fiecărei culturi suprafaţa care i se potriveşte mai bine.

Conducerea gospodăriilor cooperatiste a fost îmbunătăţită simţitor prin alegerea unor preşedinţi, vicepreşedinţi, secretari de partid şi specialişti cu o înaltă calificare şi cu o bogată experienţă.

Succesele dobîndite în economia rurală a R. P. Bulgaria în 1959 dovedesc odată mai mult că în orînduirea socialistă progresul se desfăşoară într-un ritm rapid, că nu există obstacole de neînvins pentru un popor care a luat destinele în propriile sale mîini.

11 ani de construcţie socialistă la sate

(Urmare din pag. 1-a)

nului trecut industria noastră a produs 11.000 de tractoare, iar baza tehnico-materială a agriculturii s-a întărit prin dotarea cu încă 7.100 de tractoare fizice, 6.440 de semănători mecanice, 3.340 de combine.

Ca rezultat al înzestrării tehnice a crescut gradul de mecanizare a lucrărilor agricole. Incă în anul 1958, aratul şi lucratul solului cu cultivatorul fuseseră mecanizate în proporţie de peste 87 la sută.

In ultimii ani şi în special după consfătuirea de la Constanţa a lucrătorilor şi ţăranilor din sectorul socialist al agriculturii, gospodăriile colective s-au întărit considerabil din punct de vedere organizatoric şi economic. A crescut procentul din veniturile băneşti care se alocă fondului de bază. Urmînd recomandările consfătuirii, marea majoritate a gospodăriilor colective alocă pentru fondul de bază şi o parte din veniturile în natură.

Dezvoltarea mai multor ramuri de producţie şi în special a sectorului zootehnic precum şi valorificarea unor cantităţi sporite de produse, prin contractări, au dus la creşterea neîncetată a veniturilor băneşti. Anul trecut, de pildă, gospodăria colectivă din Cenad, regiunea Timişoara, a avut venituri băneşti mai mari de 12,5 milioane de lei. Avînd venituri băneşti mari şi în tot timpul anului, numeroase gospodării colective acordă membrilor săi avansuri lunare în bani. Aceasta a sporit considerabil cointeresarea materială a colectiviştilor pentru rezultatele muncii în comun.

Introducerea acordului individual, pe familii, grupe mici şi echipe şi a retribuirii şi după producţia obţinută au dus şi ele la o mai bună cointeresare materială a colectiviştilor.

Subliniind succesele obţinute, partidul şi guvernul arată totodată că sectorul socialist are imense posibilităţi pentru sporirea producţiei. Acest lucru este dovedit şi de rezultatele unităţilor agricole socialiste fruntaşe cît şi de producţiile mari obţinute pe loturile demonstrative pe care a fost aplicată o agrotehnică superioară. Gospodăria agricolă colectivă din Bulgăruş, regiunea Timişoara, a recoltat în medie 45.000 de kg. de sfeclă la hectar pe o suprafaţă ce trece de 200 de ha. Asemenea recoltă, obţinută anul trecut în sistem neirigat, este la îndemînă oricărei gospodării colective şi de stat care-şi duce activitatea în condiţii de producţie la fel de bune. Recolte de 150.000 de kg. sfeclă la hectar, 140.000 de kg de porumb siloz la hectar, peste 25.000 de kg porumb boabe la hectar, obţinute în sistem irigat pe loturile demonstrative de unităţi agricole din regiunile Timişoara şi Galaţi, dovedesc imensele rezerve pe care le are agricultura socialistă de a spori producţia.

Oamenii muncii de pe ogoare ştiu că este în folosul lor să sporească neîncetat producţia agricolă vegetală şi animală. Lucrînd cu vrednicie în gospodării colective, ei şi-au construit o nouă viaţă, au schimbat faţa satelor devenite adevărate şantiere. Se construiesc la sate sute de mii de locuinţe şi edificii social-culturale; electrificarea a cuprins, după cum am văzut, raioane întregi.

Satele noastre se află în plin proces de înnoire.

Inceputul acestui proces îl găsim în plenara din 3—5 martie 1949. O plenară istorică.

Noi amănunte despre uneltirile cercurilor de la Bonn

Intr-o declaraţie a sa, Konrad Adenauer a spus că în toate problemele militare şi politice, Germania occidentală a acţionat şi va acţiona de comun acord cu N.A.T.O. El a subliniat, de asemenea, că guvernul său va continua tratativele cu privire la crearea de baze pentru armata vest-germană în Spania şi în alte ţări.

Pe de altă parte, în cadrul dezbaterilor care au avut loc în parlamentul britanic, ministrul de Externe Sewyn Loyd a declarat că pretenţiile guvernului de la Bonn de a obţine baze militare pe teritoriul altor ţări sînt „justificate", cu rezerva ca aceste baze să se „limiteze" la ţările membre ale N.A.T.O.

Ziarul american „New York Times" vine şi el şi face unele destăinuiri privitoare la această problemă. Din cele publicate de acest ziar, reiese că tranzacţia în legătură cu bazele germane în Spania a fost propusă ministrului Afacerilor Externe al Spaniei, Costiella, de către von Bretano, ministrul de Externe al Bonnului. Ziarul american subliniază că pentru asigurarea acestor baze, „cercurile autorizate" din Spania au cerut guvernului federal să informeze, în prealabil, S.U.A., Anglia şi Franţa şi să obţină consimţămîntul acestora înainte de a trimite o delegaţie la Madrid pentru tratative. Mai departe, ziarul arată că aceste condiţii au fost acceptate de către von Bretano, care, într-adevăr le-a adus la cunoştinţa guvernelor celor trei puteri. Acestea nu numai că au aprobat planurile Bonnului, dar le-au şi sprijinit.

Un alt ziar american „New York Herald Tribune" scrie, la rîndul său, fără nici un ocol, că Washingtonul încearcă să se „desolidarizeze" de acţiunea Bonnului nu pentru că le dezaprobă, ci din „cauza stîngăciei autorităţilor de la Bonn care n-au ştiut să păstreze în secret, negocierile dintre ele şi autorităţile spaniole".

Răspunzînd la o întrebare referitoare la intenţia Germaniei occidentale de a crea baze militare pe teritoriul spaniol generalul american Norstad, comandantul forţelor N.A.T.O., a declarat că N.A.T.O. nu numai că „priveşte cu simpatie nevoile Germaniei occidentale, dar are chiar datoria să le satisfacă".

Faptele sînt limpezi. Nu mai încape nici o îndoială că complotul împotriva păcii urzit de Adenauer a fost aprobat şi susţinut de către cercurile conducătoare din Occident, care au vrut să-l ţină ascuns de teama opiniei publice. Ca în atîtea alte rînduri s-a dovedit şi de data aceasta că cercurile imperialiste din occident în vorbe sînt pentru pace, dar faptele îi arată că sînt împotriva păcii. Conform proverbului care spune că planul de acasă nu se potriveşte cu cel din tîrg, ţesătorii de intrigi au nimerit însă cu oiştea în gard. Numeroşi oameni care mai credeau în aşa zisa dorinţă de pace a cercurilor occidentale îşi dau acum seama că toate n-au fost decît vorbe în vînt. Criticile aduse cercurilor conducătoare din R.F.G., S.U.A. şi Anglia de către oameni de cele mai variate condiţii sociale, mitingurile şi demonstraţiile de proteste desfăşurate în întreaga lume şi însăşi în S.U.A., Anglia, Franţa şi Germania Occidentală arată tot o dată că aceste cercuri sînt din ce în ce mai mult izolate şi urîte de masele populare.

Scurte ştiri DE PESTE HOTARE

■ Incepînd de la 1 martie, în Uniunea Sovietică s-au redus preţurile de stat cu amănuntul, la o serie de categorii de mărfuri de larg consum. Printre acestea sînt: ţesături de mătase naturală şi artificială, aparate de radio, blănuri de vulpe argintie şi vulpe polară etc.

■ In noaptea de 1 martie, a avut loc în sudul Marocului un puternic cutremur de pămînt. Cutremurul a pricinuit mari pagube şi a făcut foarte multe victime. In relatările oficiale se arată că sînt peste 5.000 de morţi şi multe mii de răniţi. Oraşul Agadin a fost distrus în proporţie de 3 pătrimi.

■ La 29 februarie din nou un avion „necunoscut" a lansat bombe incendiare asupra plantaţiilor de trestie de zahăr din Cuba. Din declaraţiile date de cei care au urmărit retragerea avionului, s-a stabilit că e un avion american.

■ De curînd, preşedintele republicii Chile, Jorge Alessandri, a ţinut o conferinţă de presă în legătură cu convorbirile pe care le-a avut cu preşedintele Eisenhower. Alessandri a declarat că el i-a comunicat preşedintelui S.U.A. că problema încetării cursei înarmărilor în America Latină are o importanţă fundamentală. El a cerut să aibă loc o conferinţă specială privind dezarmarea Americii Latine, conferinţă care urmează să fie fixată de comun acord cu toate ţările americano-latine.

■ In anul 1959, balanţa comercială a Canadei a fost din nou deficitară. Deficitul este cu 80 la sută mai mare decît în 1958, ridicîndu-se la suma de 475.100.000 dolari.

■ La 1 martie, scriitorul sovietic Mihail Şolohov împreună cu familia a sosit în Danemarca, unde va face o vizită.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".